

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนา นักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ แบ่งการนำเสนอเป็น 4 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสำรวจความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข

ตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบโดยการประยุกต์ทฤษฎีและแนวคิดในการสร้างโปรแกรมด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาพยาบาล

ตอนที่ 3 ผลการสร้างโปรแกรมการฝึกอบรมนักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้

ส่วนที่ 1 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบ ความสามารถ ในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (SDLR) ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองรายบุคคลก่อนและหลังการทดลอง

ส่วนที่ 4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ส่วนที่ 5 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 4 ประเมินรูปแบบการพัฒนา นักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา
พยาบาลชั้นปีที่ 4 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก
กระทรวงสาธารณสุข

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำ
ตนเองของนักศึกษาพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข

ข้อ	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพร้อม
	องค์ประกอบที่ 1 ความพร้อมในการจัดการตนเอง			
1.	ฉันสามารถบริหารเวลาในการดำเนินชีวิตประจำวันได้ เป็นอย่างดี โดยไม่ปล่อยให้เวลาผ่านไปอย่างไร้ค่า	3.31	0.69	ต่ำ
2.	ฉันเป็นคนมีวินัยในตนเอง	3.54	0.71	ปานกลาง
3.	ฉันสามารถกำหนดสิ่งที่จะต้องทำในแต่ละวันได้	3.55	0.73	ปานกลาง
4.	ฉันกำหนดตารางเวลาในการทำกิจกรรมแต่ละวันไว้ อย่างชัดเจน	2.88	0.83	ต่ำ
5.	เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นฉันสามารถจัดการกับปัญหาได้	3.67	0.68	ปานกลาง
6.	ฉันคิดว่าฉันเป็นคนมีระเบียบ	3.52	0.82	ปานกลาง
7.	ฉันมีขั้นตอนการเรียนรู้ของตนเอง รู้ว่าฉันจะไปสู่จุดที่ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างไร	3.52	0.72	ปานกลาง
8.	ฉันกำหนดเวลาในการทบทวนบทเรียนไว้อย่างชัดเจน	2.82	0.75	ต่ำ
9.	ฉันแก้ปัญหาโดยการไตร่ตรองก่อนเสมอ	3.66	0.74	ปานกลาง
10.	ฉันลำดับความสำคัญของงานที่ฉันต้องปฏิบัติก่อน-หลัง	3.80	0.74	ปานกลาง
11.	ฉันเป็นผู้ที่ไว้วางใจได้ในเรื่องการติดตามการเรียนรู้ของ ตนเอง	3.50	0.71	ปานกลาง
12.	ฉันชอบวางแผนการเรียนรู้ของตนเองมากกว่าให้ผู้อื่นมา กำหนด	3.89	0.85	ปานกลาง
13.	ฉันเชื่อมั่นว่าฉันสามารถค้นหาเรื่องราวที่ตนเองสนใจ อยากรู้ได้	3.91	0.77	ปานกลาง
	รวมองค์ประกอบด้านการจัดการตนเอง	3.50	0.42	ปานกลาง

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพร้อม
องค์ประกอบที่ 2 ความปรารถนาต่อการเรียนรู้				
14.	ฉันต้องการอยากรู้สิ่งใหม่ ๆ	4.23	0.70	สูง
15.	ฉันมีความสุขกับการได้รับการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ	4.16	0.69	สูง
16.	ฉันคิดว่าฉันมีความจำเป็นต้องเรียนรู้อยู่เสมอ	4.25	0.71	สูง
17.	ฉันชอบการทำทนายในการเรียนรู้ในสิ่งที่ยาก	3.72	0.75	ปานกลาง
18.	ฉันมีความสุขกับการศึกษาค้นคว้า	3.51	0.73	ปานกลาง
19.	ฉันประเมินแนวความคิดใหม่ ๆ อย่างลึกซึ้งด้วยการ พินิจพิเคราะห์	3.33	0.70	ปานกลาง
20.	ฉันชอบรวบรวมข้อเท็จจริงก่อนตัดสินใจ	3.64	0.74	ปานกลาง
21.	ฉันชอบประเมินในสิ่งที่ฉันทำ	3.72	0.72	ปานกลาง
22.	ฉันเปิดใจกว้างในการรับฟังความคิดใหม่ ๆ	4.17	0.68	สูง
23.	ฉันเรียนรู้จากความผิดพลาดของตนเอง	4.11	0.70	สูง
24.	ฉันต้องการทราบเหตุผลเสมอ ๆ โดยการตั้งคำถาม	3.76	0.77	ปานกลาง
25.	เมื่อฉันเผชิญกับปัญหาที่แก้ไม่ได้ฉันจะไปขอความช่วยเหลือ เหลือจากผู้อื่น	3.69	0.88	ปานกลาง
26.	ฉันมักทบทวนวิธีการพยาบาลที่ฉันปฏิบัติอยู่เป็นประจำ เสมอ ๆ เพื่อนำมาปรับปรุง	3.36	0.71	ต่ำ
27.	ฉันมีความตั้งใจในสิ่งที่ฉันเรียนรู้อยู่เสมอ	3.80	0.71	ปานกลาง
รวมองค์ประกอบด้านความปรารถนาต่อการเรียนรู้		3.81	0.43	ปานกลาง
องค์ประกอบที่ 3 การควบคุมตนเองในการเรียนรู้				
28.	ฉันชอบกำหนดเป้าหมายต่าง ๆ ด้วยตนเอง มากกว่าให้ใครมาสั่ง	4.06	0.75	สูง
29.	ฉันชอบตัดสินใจด้วยตนเอง	4.00	0.72	สูง
30.	ฉันคิดว่าฉันมีความรับผิดชอบในการตัดสินใจต่อการ กระทำของฉันอยู่เสมอ	4.12	0.68	สูง

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพร้อม
31.	ฉันมีความเป็นตัวของตัวเอง	4.06	0.74	สูง
32.	ฉันคิดว่าฉันเป็นคนมีบุคลิกดี สุขุม มีการวางตัวที่เหมาะสม เป็นมาตรฐานหรือเป็นแบบอย่างของพยาบาล	3.59	0.76	ปานกลาง
33.	ฉันชอบกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.62	0.71	ปานกลาง
34.	ฉันประเมินสมรรถนะในการเรียนรู้และการปฏิบัติงานของตนเองได้	3.61	0.67	ปานกลาง
35.	ฉันคิดว่าฉันเป็นคนที่มีเหตุผล	3.86	0.71	ปานกลาง
36.	ฉันคิดว่าฉันเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ	3.98	0.69	ปานกลาง
37.	ฉันตั้งความหวังในชีวิตไว้สูง	3.72	0.80	ปานกลาง
38.	ฉันสามารถแก้ปัญหาได้ถูกจุดหรือถูกทิศทางจากประสบการณ์ที่ผ่านมาของตนเอง	3.48	0.66	ปานกลาง
39.	ฉันรู้ว่าตนเองมีความสามารถอย่างไร	3.80	0.72	ปานกลาง
40.	ฉันมีความสามารถในการค้นหาสารสนเทศและความรู้ต่าง ๆ ด้วยตนเอง	3.55	0.70	ปานกลาง
41.	ฉันมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง	3.71	0.73	ปานกลาง
42.	ฉันชอบกำหนดเกณฑ์ในการประเมินความสามารถของตนเองมากกว่าให้ผู้อื่นเป็นผู้กำหนด	3.80	0.80	ปานกลาง
	รวมองค์ประกอบด้านการควบคุมตนเอง	3.79	0.45	ปานกลาง
	รวมทั้ง 3 องค์ประกอบ	3.70	0.38	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (SDLR) ของนักศึกษาพยาบาล โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.70$ S.D. = 0.38) เมื่อวิเคราะห์ความพร้อมในรายละเอียดแต่ละด้าน พบว่า องค์ประกอบที่ 1 การจัดการตนเอง นักศึกษามีระดับความพร้อมที่อยู่ในระดับต่ำซึ่งจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเป็นอย่างยิ่ง 3 รายการคือ ฉันสามารถบริหารเวลาในการดำเนินชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดีโดยไม่ปล่อยเวลาให้ผ่านไปอย่างไร้ค่า ($\bar{x} = 3.31$ S.D. = 0.69) ฉันกำหนดตารางเวลาในการทำกิจกรรมแต่ละวัน

ไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 2.88$ S.D. = 0.83) ฉันกำหนดเวลาในการทบทวนบทเรียนไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 2.82$ S.D. = 0.75) และใน องค์ประกอบที่ 2 ความปรารถนาต่อการเรียนรู้พบว่า มีระดับต่ำ 1 รายการคือ ฉันมักทบทวนวิธีการพยาบาลที่ฉันปฏิบัติเป็นประจำเสมอ ๆ เพื่อนำมาปรับปรุง ($\bar{X} = 3.36$ S.D. = 0.71) สำหรับองค์ประกอบที่ 3 การควบคุมตนเองในการเรียนรู้ พบว่า ไม่มีระดับต่ำ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง 11 รายการ สำหรับระดับ SDLR ที่นักศึกษาพยาบาลมีระดับสูงนั้น ส่วนใหญ่เป็นองค์ประกอบด้านความปรารถนาต่อการเรียนรู้ จำนวน 5 รายการคือ ฉันต้องการอยากรู้สิ่งใหม่ ๆ ฉันมีความสุขกับการได้รับการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ฉันคิดว่าฉันมีความจำเป็นต้องเรียนรู้อยู่เสมอ ฉันเปิดใจกว้างในการรับฟังความคิดเห็นใหม่ๆ และฉันเรียนรู้จากความผิดพลาดของตนเอง ส่วน SDLR ในระดับสูงในองค์ประกอบ ที่ 3 คือ ฉันกำหนดเป้าหมายต่าง ๆ ด้วยตนเอง มากกว่าให้ใครมาสั่ง ฉันชอบตัดสินใจด้วยตนเอง ฉันคิดว่าฉันมีความรับผิดชอบในการตัดสินใจต่อการกระทำของฉันอยู่เสมอ และฉันมีความเป็นตัวของตัวเอง

ข้อคิดเห็นของนักศึกษาในการพัฒนาตนเองและการใช้แหล่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้เพื่อเพิ่มความสามารถ

1. ระยะเวลาที่ใช้ในการตอบแบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง จำนวน 42 ข้อ ใช้เวลาเฉลี่ย 20 นาที
2. ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
  - ร้อยละ 82.57 ตอบว่ามีความเหมาะสมดี
  - ร้อยละ 11.00 ตอบว่ามีความเหมาะสมปานกลาง
  - ร้อยละ 6.43 ตอบว่ามีความเหมาะสมน้อย
3. แหล่งข้อมูลที่นักศึกษาใช้ในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง 5 อันดับแรกคือ
  - 3.1 ห้องสมุดของวิทยาลัย
  - 3.2 สืบค้นจาก Internet ศูนย์คอมพิวเตอร์ในวิทยาลัย
  - 3.3 สอบถามจากเพื่อนในสถาบันเดียวกัน
  - 3.4 สอบถามจากนักศึกษาพยาบาลรุ่นพี่
  - 3.5 สอบถามจากอาจารย์ที่ปรึกษา

ตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการพัฒนานักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้

การสร้างรูปแบบการพัฒนานักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามทฤษฎีและแนวคิดของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองและการพัฒนานิสิตนักศึกษาโดยนำมโนทัศน์ที่สำคัญเป็นหลักในการพัฒนา มาประมวลกับผลการสำรวจ SDLR แล้วมากำหนดเป็นกรอบในการสร้างรูปแบบ

ตัวรูปแบบการพัฒนานักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ มีองค์ประกอบที่สำคัญดังรายละเอียดต่อไปนี้คือ

1. หลักการและเหตุผลในการพัฒนานักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
2. กำหนดเป้าหมายในการพัฒนานักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
3. กระบวนการพัฒนานักศึกษาด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามรูปแบบ
5. ผลที่เกิดจากการใช้รูปแบบ

รูปแบบการพัฒนานักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้แสดงในแผนภูมิที่ 4.1

แผนภูมิที่ 4.1 รูปแบบการพัฒนานักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้

ตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการพัฒนา นักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความ
พร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้

2.1 ศึกษาทฤษฎีและแนวคิดเพื่อนำมโนทัศน์สำคัญมาพัฒนา นักศึกษาพยาบาล

การศึกษาทฤษฎี แนวคิด เพื่อนำมโนทัศน์สำคัญมาสร้างกรอบแนวคิดในการ
พัฒนา นักศึกษาพยาบาล ผู้วิจัยดำเนินการโดยนำข้อสรุปที่ศึกษาทฤษฎี แนวคิด และเอกสาร
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปโดยสังเขปสาระสำคัญที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ทั้งใน
ด้านทฤษฎีและแนวคิดในการพัฒนานิสิตนักศึกษา ทฤษฎีและแนวคิดในการเรียนรู้ด้วยการนำ
ตนเองมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้างกรอบแนวคิดรูปแบบการพัฒนา นักศึกษาพยาบาลด้วย
กิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้

ในการสร้างรูปแบบการพัฒนา นักศึกษาพยาบาลโดยนำข้อมูลจากการวิเคราะห์ผลการ
สำรวจความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 วิทยาลัย
พยาบาล 32 สถาบัน สังกัดสถาบันพระบรมราชชนกทุกภูมิภาคของประเทศ มาเป็นบริบทใน
การพิจารณาสร้างรูปแบบเพื่อการพัฒนา นักศึกษา ผู้วิจัยนำข้อสรุปจากการศึกษาทฤษฎีและ
แนวคิดการพัฒนา นิสิตนักศึกษาและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง และผลการศึกษาระดับความ
พร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมาประมวลเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างรูปแบบการส่งเสริม
ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ที่กำหนดไว้เป็นขั้นตอนประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ผล
การสำรวจระดับ SDLR ของนักศึกษาพยาบาล ส่วนที่ 2 สร้างโปรแกรมการฝึกอบรมและพัฒนา
นักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่ม
ความสามารถในการเรียนรู้ ส่วนที่ 3 วางแผนเตรียมการพัฒนา นักศึกษา และกำหนดเป้าหมายในการ
อบรม ส่วนที่ 4 เลือกรูปแบบการอบรม และวิธีสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้นอกชั้นเรียน เพื่อ
ช่วยให้การพัฒนา นิสิตนักศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (รายละเอียดแสดงในแผนภูมิที่ 3.1)

หลักการในการพัฒนานิสิตนักศึกษาจะต้องมีทฤษฎีและแนวคิดหรือหลักการสนับสนุน
มีการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ ในเชิงการนำไปใช้ในสภาพจริง ในการออกแบบสร้างเสริม
ประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีและแนวคิดด้านการ
เรียนรู้ด้วยการนำตนเองมาประยุกต์ในการสร้างรูปแบบดังนี้คือ เครื่องมือวัดความพร้อมในการ
เรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับพยาบาล โดยใช้แนวคิดองค์ประกอบในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
ของ Fisher, King และ Tague (2001) และแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของ Knowles
(1975, 1980) แนวคิดความเชื่อ (Myths) ของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของ Hiemstra and
Brockeet, (1994) แนวคิดสาระสำคัญและการเปลี่ยนแปลงของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ของ

(Gerstner, 1990) แนวคิดการสร้างแรงจูงใจการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของ Garrison (1997) แนวคิดการจัดการตนเองในการเรียนรู้ (Self- Management) ของ Candy (1991) แนวคิดการกระตุ้นผู้เรียนด้วยการใช้โจทย์ปัญหาของ Cavaliere (1992) แนวคิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระ ของ Griffin (1983) แนวคิดการประเมินความต้องการของผู้เรียนและการกำหนดวัตถุประสงค์ของโปรแกรมของ (Knox,1986) แนวคิดมิติการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของ Long (1991) มาเป็นหลักในการสร้างรูปแบบกิจกรรมส่งเสริมความพร้อมทั้ง 8 กิจกรรม

การพัฒนานิสิตนักศึกษา ใช้ทฤษฎีการพัฒนานิสิตนักศึกษาของ Chickering and Reisser (1991) เป็นหลักในการพัฒนานิสิตนักศึกษา ประกอบกับนักศึกษาพยาบาลอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา และอยู่ในวัย 17-22 ปี ซึ่งกำลังจะก้าวสู่ความเป็นบัณฑิตไปประกอบอาชีพพยาบาลกำลังจะเป็นผู้ใหญ่ที่ต้องรับผิดชอบในอาชีพ ให้บริการพยาบาลแก่ผู้ป่วยและผู้รับบริการในสังคมและชุมชน จึงส่งเสริมสภาพแวดล้อมโดยใช้ทฤษฎีของ Astin (1995)

การพัฒนาความรู้และทักษะในการส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ใช้แนวคิดของ Lashley and Best (2001) และแนวคิดยุทธศาสตร์การเรียนรู้ในสถาบันการศึกษาของประเวศ วะสี (2542) มาเป็นกรอบในการสร้างรูปแบบอย่างเป็นขั้นตอนนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล

ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนานักศึกษา คือ การเพิ่มระดับความพร้อม (SDLR) และการเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยเพิ่มสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนและเพิ่มความสามารถในการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้โดยการชี้นำตนเอง ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงความรู้จากประสบการณ์ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาในโปรแกรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปพัฒนาความพร้อมของตนเอง สร้างความสามารถให้ตนเอง มีสมรรถนะในเชิงวิชาการ สมรรถนะในเชิงวิชาชีพ และสมรรถนะสากล ซึ่งเป็นเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตพยาบาลที่พึงประสงค์ของสังคม

2.2 ตัวรูปแบบการพัฒนานักศึกษาพยาบาล

ตัวรูปแบบการพัฒนานักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้

หลักการและเหตุผลในการพัฒนานักศึกษา

1. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ช่วยให้นักศึกษาเพิ่มระดับ SDLR ด้านการจัดการตนเอง ความปรารถนาต่อการเรียนรู้ และการควบคุมตนเอง

2. การฝึกให้นักศึกษาปฏิบัติบทบาทการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ช่วยเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้โดย เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการฝึกคิดวิเคราะห์แก้ปัญหากรณีศึกษาช่วยให้นักศึกษา คิดเป็น ทำเป็น และสามารถแก้ปัญหาด้วยปัญญาจากการระดมพลังสมองจากทีม ฝึกการทำงานเป็นทีม เชื่อมโยงความรู้และทักษะไปสู่การแก้ปัญหาในการให้บริการพยาบาลผู้ป่วย

3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษาและอาจารย์ ช่วยสร้างความเข้าใจ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ปัญหาาร่วมกัน อาจารย์ช่วยกระตุ้น ให้กำลังใจ และให้ข้อมูลแก่นักศึกษา ในขณะเดียวกันอาจารย์รับข้อมูล และผลิตผลผลิตความรู้จากชิ้นงานที่เกิดจากการฝึกปฏิบัติตามโปรแกรมชุดกิจกรรมส่งเสริมความพร้อมเพื่อการพัฒนาตนเองของนักศึกษาและทักษะการกระตุ้นผู้เรียนให้กับอาจารย์ที่ปรึกษา ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้

กำหนดเป้าหมายในการพัฒนานักศึกษา

1. เพื่อพัฒนานักศึกษาแบบบูรณาการในลักษณะการพัฒนาคนทั้งองค์รวม ให้มีความสามารถ และสร้างลักษณะนิสัยในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองทั้ง 3 ด้าน คือ การจัดการตนเอง ความปรารถนาต่อการเรียนรู้ และ การควบคุมตนเอง
2. เพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ โดยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพิ่มความสามารถในบทบาทผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้

2.2.3 กระบวนการพัฒนานักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้

ขั้นวางแผนเตรียมการพัฒนานักศึกษา

กระบวนการพัฒนานักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ ในการวางแผนเตรียมการพัฒนานักศึกษา มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้คือ 1) สำรวจระดับ SDLR ของนักศึกษา 2) สร้างโปรแกรม ฝึกอบรม 3) กำหนดรูปแบบกิจกรรม วัตถุประสงค์ เวลา เนื้อหาและวิธีการประเมินผล 4) จัดทำคู่มือให้นักศึกษาและอาจารย์ 5) เลือกสถานที่อบรม 6) เตรียมความพร้อมอุปกรณ์การเรียนรู้ 7) วิทยากรและสถานที่ศึกษาดูงาน 8) การปฐมนิเทศนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม

กิจกรรมที่ใช้ในการส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

การเตรียมการพัฒนา นักศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ในแต่ละกิจกรรม เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ดังนี้คือ

กิจกรรมที่ 1 สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองด้วยการตั้งคำถามแบบปุจฉา-วิสัชนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกนักศึกษาพยาบาลให้รู้จักตั้งคำถามและค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งขึ้น และสร้างความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแล้วจึงถามตนเองโดยการตั้งเป้าหมายในชีวิต

กิจกรรมที่ 2 ทำความรู้จักกับตนเอง และเป็นการสำรวจอุปนิสัยตนเองโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักประเมินตนเอง รู้จักตนเอง รู้จุดอ่อนและจุดแข็งของตนเอง และเพื่อดึงศักยภาพที่มีอยู่ภายในตนเองที่เคยมองข้ามไปนำมาสร้างคุณค่าให้กับตนเอง

กิจกรรมที่ 3 การวางแผนบริหารเวลาเรียนและการทำกิจกรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษารู้จักการวางแผนการบริหารเวลาโดยไม่ปล่อยให้เวลาว่างผ่านไปอย่างไร้ค่า และเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียน และการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์สูงสุด

กิจกรรมที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน "หนังสือในดวงใจ" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านและส่งเสริมให้รู้จักการอ่านที่ถูกต้องวิธี ปลูกฝังทัศนคติต่อการรักการอ่าน และเป็นการฝึกการค้นหาข้อมูลจากการอ่าน สอดแทรกสาระด้านคุณธรรม คติพจน์ และกำลังใจในการศึกษาสู่ความสำเร็จ ตลอดจนเสริมสร้างความรู้และทักษะในด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

กิจกรรมที่ 5 กิจกรรมส่งเสริมการฟัง "ฟังอย่างฉลาด" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความสามารถในการฟังและการรับรู้จากการฟัง นำไปสู่การคิดจนเกิดการเรียนรู้นำไปสู่การปฏิบัติ ประโยชน์จากการฟังช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ในโอกาสต่อไป

กิจกรรมที่ 6 กิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาอารมณ์ "EQ ของคุณเป็นอย่างไร" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาอารมณ์ของผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียน จัดตั้งสิ่งกีดขวางการเรียนรู้ และการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับ "เพื่อน" พร้อมกับการฝึกการเขียนเรียงความ และการให้ความหมายของเพื่อน

กิจกรรมที่ 7 การพัฒนาการคิดแบบบูรณาการ เพื่อสร้างปัญญาของผู้เรียนและรู้จักการคิด สร้างแผนที่ความคิด (Mind mapping) นำไปสู่การปฏิบัติเพื่อฝึกดึงความคิดจากการระดมพลังสมองจากกลุ่มเพื่อนเข้าสู่การอภิปรายแก้ปัญหาในโจทย์ปัญหาตามเรื่องและผู้วิจัยกำหนด

กิจกรรมที่ 8 ฝึกประสบการณ์ในบทบาทผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องจากการเรียนรู้โดยวิทยากร และการรับรู้จากการอ่าน การฟัง เพื่อให้นักศึกษาได้

เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและมีประสบการณ์ในการฝึกแก้ปัญหาไปสู่ขั้นตอนการปฏิบัติ จากการรวบรวมองค์ความรู้และประสบการณ์ที่ผ่านมาสู่การปฏิบัติในบทบาทผู้อำนวยการความ สะดวกในการเรียนรู้ ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิตในวันข้างหน้าด้วยการฝึกคิดวิเคราะห์แก้ ปัญหาแบบบูรณาการจากกรณีตัวอย่างซึ่งเป็นเรื่องราวและเหตุการณ์ สภาพปัญหาหลากหลาย เกี่ยวข้องกับชีวิตจริงในวิชาชีพพยาบาล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกผู้เรียนในการแก้ปัญหาชีวิต ประจำวัน การเรียน สถานการณ์จำลองจากการฝึกปฏิบัติการพยาบาล เพื่อพัฒนาการพยาบาล ให้มีคุณภาพ เพื่อส่งเสริมการคิดแก้ปัญหาการเรียนด้วยตนเอง การทำงานเป็นทีม วิธีการ อบรม และการมองปัญหาในมุมมองต่าง ๆ ที่หลากหลายแตกต่างกันของนักศึกษาแต่ละคน การสร้าง โจทย์ปัญหา ผู้วิจัยสร้างภายใต้หลักทฤษฎีหลักคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาแบบบูรณาการ เพื่อกระตุ้น ให้นักศึกษาฝึกคิด แก้ปัญหาจากประเด็นคำถามนำไปสู่การค้นหาคำตอบ สำหรับการพัฒนา นักศึกษาในกิจกรรมที่ 8 เป็นการฝึกปฏิบัติการคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาแบบบูรณาการในบทบาท ของผู้อำนวยการความสะดวกในการเรียนรู้ การพัฒนานักศึกษาในกิจกรรมนี้เป็นการนำประสพ การณ์ที่พัฒนามาโดยลำดับจากกิจกรรมที่ 1 ถึงกิจกรรมที่ 7 และนำประสบการณ์ที่ผ่านมาเข้าสู่ การฝึกปฏิบัติการคิดวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหาแบบบูรณาการกรณีศึกษา 15 เรื่อง เป็นการส่งเสริมผู้เรียนให้เรียนรู้ด้วยการนำตนเองสู่การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และนำไปสู่การเรียนรู้ตลอด ชีวิต ซึ่งสำคัญและจำเป็นมากสำหรับพยาบาลวิชาชีพและสำหรับนักศึกษา ดังจะเห็นได้ว่า ยูเนสโก (UNESCO, 1999) ให้ความสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต เนื่องจากการเรียนรู้ไม่ได้เกิดขึ้น เฉพาะในโรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย แต่เกิดขึ้นได้ทุกที่ ในสถานที่ที่แตกต่างกันไป (Many different setting) จึงเป็นที่มาของการจัดการศึกษาเพื่อสร้างความสำเร็จและพัฒนา บุคคลอย่างต่อเนื่อง องค์ประกอบของการเรียนรู้ตลอดชีวิตสัมพันธ์กับการกระตุ้น และแรงจูงใจ ของแต่ละบุคคล ไม่อยู่ภายใต้การบังคับของสถาบันการศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีวิตขึ้นอยู่กับ การจัดการของแต่ละบุคคลตามลักษณะและวัฒนธรรมของความจำเป็นในกระบวนการที่ สามารถเข้าถึงได้ดังที่ บลานชาร์ด และเทคเคอร์ (Blanchard and Thacker, 2003: 97) กล่าว ว่าการเรียนรู้การแก้ปัญหา (Problem Solving) เป็นการบูรณาการและประยุกต์หลักการมากกว่า 1 หลักการ จากปัญหาซึ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ผลจากการวิเคราะห์ หลักการที่สูงขึ้นของผู้เรียน เพื่อวัตถุประสงค์ในการผลักดันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในสถานการณ์ที่ หลากหลายในการมีส่วนร่วมต่อการจัดการ และการเริ่มต้นคิดในงานใหม่ ๆ

ขั้นตอนการอบรม

ระยะที่ 1 อบรมโดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง แนะนำโปรแกรม และการศึกษาดูงาน 2 สัปดาห์ ในวันเสาร์ และอาทิตย์ 4 ครั้ง รวม 30 ชั่วโมง

ระยะที่ 2 การฝึกปฏิบัติบทบาทผู้อำนวยการความสะดวกในการเรียนรู้ จากโจทย์ปัญหา 15 เรื่อง เป็นเวลา 10 สัปดาห์แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 9 คน อภิปรายปัญหาครั้งละ 3 เรื่อง เป็นเวลา 2 ชั่วโมง นอกเวลาเรียน รวม 30 ชั่วโมง สิ้นสุดการฝึกปฏิบัตินักศึกษาทุกกลุ่ม นำเสนอผลการฝึกปฏิบัติการคิดแก้ปัญหาในที่ประชุมร่วมกัน แต่ละกลุ่มสามารถเติมเต็ม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากกลุ่มเพื่อน

ระยะที่ 3 ติดตามผล เสริมแรง ให้กำลังใจ เน้นนักศึกษาที่มีความพร้อมต่ำ ในการเตรียมตัวก่อนการสอบ 3 สัปดาห์

2.2.4 การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ตามรูปแบบ

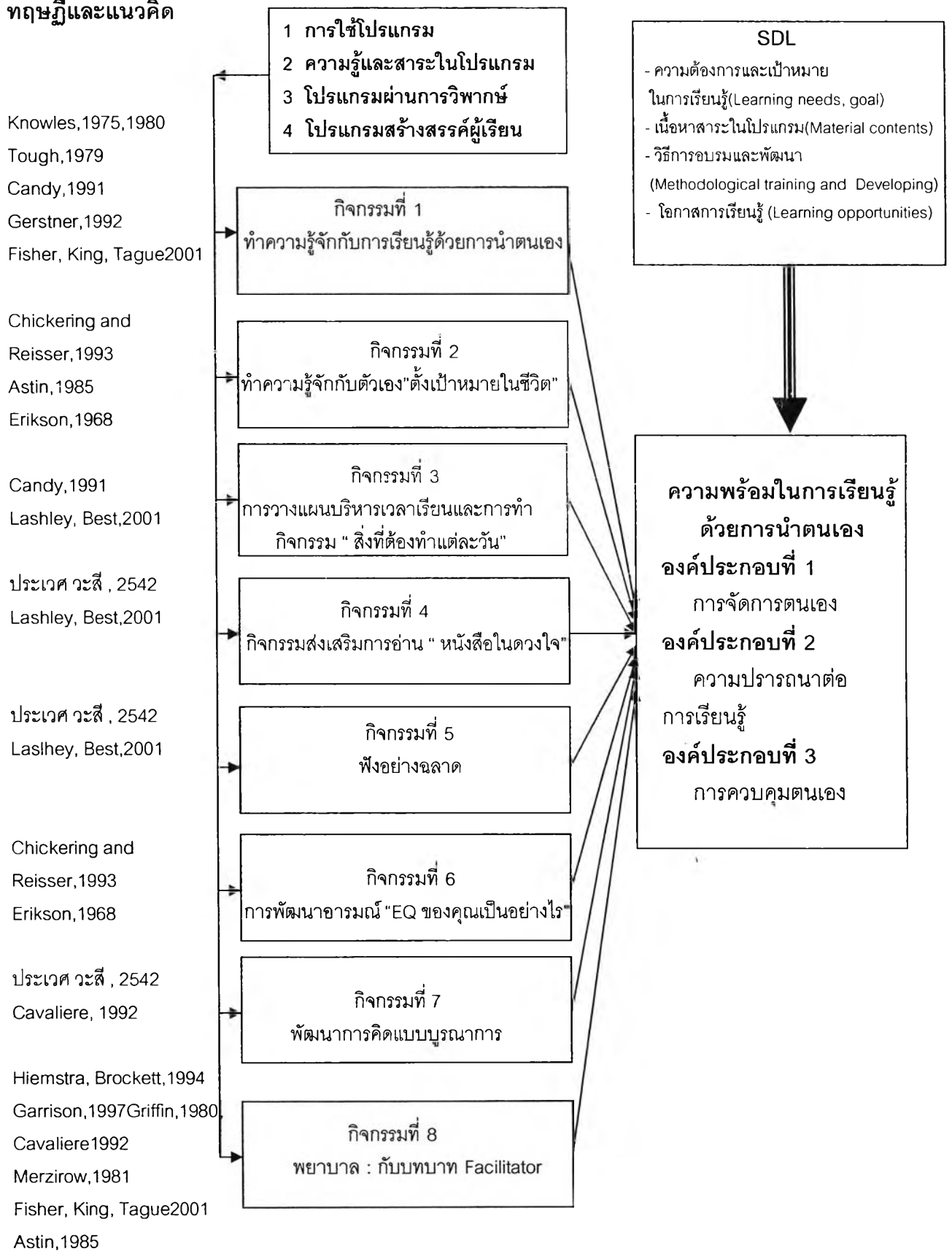
1. วัดพัฒนาการตนเองของนักศึกษาจากระดับ SDLR ที่เพิ่มขึ้นจากการพัฒนาด้วยโปรแกรมชุดกิจกรรมส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
2. วัดความสามารถในการเรียนรู้ โดยวัดจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และวัดจากความสามารถในบทบาทผู้อำนวยการความสะดวกในการเรียนรู้โดยการชี้แนะตนเอง
3. ประเมินรูปแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ โดยนักศึกษาที่เข้ารับการอบรมและอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ ผู้นิเทศประจำกลุ่ม

2.4.5 ผลที่เกิดจากการใช้รูปแบบ

1. ผลในทางตรง พบว่า การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่เกิดจากผู้เรียนโดยตรงคือนักศึกษาพยาบาลมีพัฒนาการตนเองโดยมีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพิ่มขึ้นทั้ง 3 องค์ประกอบคือ การจัดการตนเอง ความปรารถนาต่อการเรียนรู้ และการควบคุมตนเอง
2. มีความสามารถในการเรียนรู้เพิ่มขึ้นโดยมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนเพิ่มขึ้น และมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในบทบาทการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ โดยการชี้แนะตนเองเพิ่มขึ้น
3. ผลในทางอ้อม พบว่า นักศึกษามีทัศนคติในทางบวกต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ปรับเปลี่ยนบุคลิกลักษณะนิสัยในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง รับผิดชอบต่อการเรียน
4. ประสบการณ์ที่ได้จากการอบรมในการปฏิบัติบทบาทผู้อำนวยการความสะดวกในการเรียนรู้ เป็นเพื่อนร่วมทางในการเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการแก้ปัญหาระหว่างกลุ่มเพื่อน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อไปในภายหน้า
5. นักศึกษาได้คิดวิเคราะห์สร้างสรรค์นวัตกรรมทางการพยาบาล

แผนภูมิที่ 4.2 การประยุกต์ทฤษฎีและแนวคิดในการสร้างโปรแกรมเพื่อส่งเสริมความพร้อม
ในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาพยาบาล

ทฤษฎีและแนวคิด

การประยุกต์ทฤษฎีและแนวคิดในการพัฒนาโปรแกรมด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความร่วมมือในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้

การพัฒนาโปรแกรม

ในการพัฒนาโปรแกรม ผู้วิจัยประยุกต์ทฤษฎีและแนวคิดในการสร้างโปรแกรมด้วยชุดกิจกรรมที่ส่งเสริมความร่วมมือในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาพยาบาล ด้วยการสร้างแนวคิดรวบยอดต่อการสร้างโปรแกรมนี้นี้คือ

1. **การใช้โปรแกรม** โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นใช้กับนักศึกษาพยาบาลและอาจารย์ (two in one) โปรแกรมจะบอกวัตถุประสงค์และคำแนะนำในการใช้ การสร้างความรู้และความเข้าใจเตรียมความพร้อมให้ตนเองไปพร้อม ๆ กัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ฝึก

2. **ความรู้และสาระในโปรแกรม** โปรแกรมให้ความรู้และสาระที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน โปรแกรมนี้สามารถเรียนด้วยตนเองควบคู่ไปกับการฝึกปฏิบัติ โดยมีขั้นตอนการฝึกปฏิบัติ และประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง จากการฝึกปฏิบัติในแต่ละกิจกรรม หลังฝึกปฏิบัติมีแบบประเมินและคำเฉลยอยู่ที่ท้ายบท ผู้เรียนสามารถประเมินได้ด้วยตนเอง เนื่องจากผู้เรียนอยู่ในระดับอุดมศึกษา จึงยังมีความจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือ สนับสนุน กระตุ้นให้กำลังใจจากอาจารย์ เพื่อเพิ่มระดับความพร้อมและความสามารถในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ดังนั้นจึงแบ่งการพัฒนานักศึกษาออกเป็น 3 ระยะคือ ระยะที่ 1 เป็นการอบรมโดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละด้าน และจากคำแนะนำของผู้วิจัยซึ่งนักศึกษาจะได้รับความรู้พื้นฐานจนเกิดความเข้าใจพร้อมกันนั้นจะใช้เวลาร่าง จากการศึกษาโปรแกรมอย่างอิสระและทำแบบฝึกหัด เมื่อเข้าสู่ระยะที่ 2 จะได้รับการพัฒนาในการฝึกคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาแบบบูรณาการ จากกรณีศึกษา 15 เรื่อง โดยนักศึกษาจะฝึกทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ นำทีมสู่การประชุมระดมสมองแก้ปัญหาโดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกและเมื่อสิ้นสุดการประชุมกลุ่มนักศึกษาแต่ละกลุ่มจะส่งชิ้นงานกับอาจารย์ตามรหัสเอกสารที่ปรากฏในโปรแกรม

ในแต่ละโปรแกรมนักศึกษาจะเรียนรู้อะไร โดยมีรายละเอียดแต่ละกิจกรรมดังนี้

2.1 สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ด้วยการตั้งคำถามแบบ ปุจฉา-วิสัชนา ทฤษฎีที่นำมาใช้เป็นหลักการในการสร้างและให้ความรู้เรื่อง SDLR ใช้ทฤษฎีของ Knowles (1975, 1980), Tough (1979), Candy (1991), Gerstner (1992), Fisher, King, Tague (2001) การตั้งคำถามและการค้นหาคำตอบด้วยตนเอง โดยใช้แนวคิด

ยุทธศาสตร์ทางปัญญาแห่งชาติ ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ในสถาบันการศึกษาของประเวศ วะสี (2542) ด้วยการค้นหาเป้าหมายในชีวิต และประเมินพฤติกรรมตนเองในแบบประเมิน (บง.5)

2.2 เมื่อนักศึกษาดำเนินเป้าหมายในชีวิตแล้ว ในกิจกรรมที่ 2 มาศึกษาตนเองว่า รู้จักตนเองแค่ไหน โดยใช้ทฤษฎีการพัฒนานิสิต Chickering and Reisser (1993), Astin (1985), Erikson (1968) เป็นการตรวจสอบบุคลิกลักษณะนิสัยของผู้เรียน ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ด้วยตนเอง โดยมีบิดา มารดา อาจารย์ที่ปรึกษา และเพื่อนสนิทให้ความเห็นร่วม ผู้เรียนจะเป็นผู้ให้คำตัดสินตนเองว่าในที่สุด ลักษณะในทางบวก และลักษณะในทางลบ ของตนเองเป็นอย่างไร ใน 3 อันดับแรก และประเมินลักษณะบางประการโดยผู้เรียนเอง โดยใช้แบบทดสอบวัดลักษณะบางประการของนักศึกษา (เอกสารรหัส บง.4)

2.3 กิจกรรมที่ 3 เป็นกิจกรรมวางแผนบริหารเวลาเรียน และการเข้าร่วมทำกิจกรรม โดยใช้แนวคิดการจัดการตนเอง สิ่งที่นักศึกษาจะต้องทำในแต่ละวัน โดยใช้แนวคิดของ Candy (1991), Lashley and Best (2001) เนื่องจากการสำรวจ SDLR ของนักศึกษาพยาบาลทั่วประเทศ จำนวน 1,670 คน พบว่า สิ่งที่นักศึกษามีความพร้อมต่ำ คือการจัดการเรื่องเวลา กิจกรรมที่จะฝึกนิสัยจัดสรรเวลาในแต่ละวัน แต่ละสัปดาห์ และให้คิดถึงตลอดทั้งเทอม เพื่อให้ผู้เรียนได้วางแผนเวลาในการทบทวนบทเรียนได้อย่างเหมาะสม กิจกรรมนี้นักศึกษาจะได้ฝึกการจัดการตารางเวลาเรียนของตนเอง ตั้งแต่วันจันทร์-วันอาทิตย์ สำรวจเวลาว่างที่เหลือเพื่ออ่านหนังสือเตรียมตัวเพื่อการสอบ

2.4 กิจกรรมที่ 4 เป็นกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน "หนังสือในดวงใจ" ใช้แนวคิดการพัฒนาของประเวศ วะสี (2542) Lashley and Best (2001) กิจกรรมนี้มีหนังสือให้อ่าน 10 เรื่อง โดยผู้วิจัยจะนำหนังสือที่มีคุณค่า หนังสือที่หายาก และหนังสือที่ส่งเสริมให้เกิดความคิด และแฝงด้วยคุณธรรม เพื่อปลูกฝังการอ่าน และปลูกฝังทัศนคติในการเรียนรู้จากการอ่าน ปลูกฝังคุณธรรม ข้อคิด คติพจน์ และฝึกการอ่านด้วยตนเองอย่างถูกวิธี หลังจากนั้นให้นักศึกษาเลือกหนังสือที่อยู่ในดวงใจของผู้เรียนแล้วให้เหตุผลถึงการเลือกอ่านหนังสือประเภทนั้น ๆ และตอบแบบวัดความสามารถในการอ่าน ด้วยแบบวัด (เอกสาร บง.7)

2.5 กิจกรรมที่ 5 เป็นกิจกรรมที่ฝึกความสามารถในการฟัง โดยใช้แนวคิดของประเวศ วะสี (2542), Lashley and Best (2001) การฟังอย่างฉลาด เป็นการฝึกการสื่อสาร ฝึกการเสาะแสวงหาความรู้จากการฟัง ฝึกการคิดจากการฟัง นักศึกษาจะประเมินความสามารถในการฟัง จากแบบประเมิน (บง.19) และการให้ความรู้ในเรื่องการฟัง จะเป็นพื้นฐานในการเตรียมผู้เรียนสู่การอภิปรายกลุ่มต่อไป

2.6 กิจกรรมที่ 6 เป็นการพัฒนาอารมณ์ "EQ ของคุณเป็นอย่างไร?" ใช้แนวคิดในการพัฒนาของ Chickering and Reisser (1993), Erikson (1968) ในกิจกรรมนี้ เป็นการฝึก

การปรับตัวให้เหมาะสมกับบุคลิกภาวะทางอารมณ์ สามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีในการอยู่ร่วมกับเพื่อน และบุคคลทั่วไป สามารถใช้ความฉลาดทางอารมณ์ สู้สติและปัญญาต่อการเรียนรู้ที่จะปรับตัวในสถานการณ์ต่างๆ เนื่องจากอารมณ์เป็นตัวปิดกั้นการเรียนรู้ ถ้าหากนักศึกษาสามารถปรับตัวได้ เข้ากับเพื่อนได้ จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนด้วยกิจกรรมพัฒนาในบทนี้ ผู้เรียนจะตรวจวัดความสามารถทางอารมณ์ ในแบบทดสอบ (เอกสารรหัส บง 20) ทดสอบความเป็น "เพื่อน" และได้ฝึกหัดการเขียนเรียงความจากความรู้สึกในความหมายของเพื่อน

2.7 กิจกรรมที่ 7 เป็นกิจกรรมพัฒนาการคิดแบบบูรณาการโดยใช้แนวคิดของ ประเวศ วะสี (2542), แนวคิดการกระตุ้นผู้เรียนด้วยการใช้โจทย์ปัญหา Cavaliere (1992) เพื่อฝึกให้ผู้เรียนสามารถคิดริเริ่มในสิ่งใหม่ สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นอยู่ให้ดีขึ้น และนำมาประยุกต์กับการคิดแก้ปัญหาในกรณีศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบจำนวน 15 เรื่อง และฝึกการวิเคราะห์แก้ปัญหา กระบวนการกลุ่ม การทำงานเป็นทีม การแสดงความคิดเห็น ซึ่งจะได้รับการฝึกปฏิบัติใน กิจกรรมต่อไป

2.8 กิจกรรมที่ 8 เป็นกิจกรรมฝึกปฏิบัติบทบาทพยาบาลกับการเป็น Facilitator โดยใช้แนวคิด ความคิดรวบยอดของความเชื่อ (Myths) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของ Hiemstra and Brockett (1994) แนวคิดการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแบบบูรณาการของ Garison (1997), แนวคิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระและเป็นกลุ่มของ Griffin (1980), แนวคิดการกระตุ้นผู้เรียนด้วย โจทย์ปัญหาของ Cavaliere (1992), แนวคิดบทบาทของผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ของ Merzirow (1981), แนวคิดองค์ประกอบของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของ Fisher, King, Tague (2001) แนวคิดการมีส่วนร่วมของนักศึกษา (Student Involvement) ของ Astin (1985) ในกิจกรรมที่ 8 เป็นการนำประสบการณ์ในกิจกรรมที่ผ่านมาจากกิจกรรมที่ 1 ถึงกิจกรรมที่ 7 มาใช้อย่างเต็มรูปแบบในขณะที่นักศึกษาฝึกปฏิบัติในบทบาทการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาแบบบูรณาการ โดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาในกรณีศึกษา 15 เรื่อง คือ 1) ทักษะศึกษานอกสถานที่ 2) ฉีดยาผิด 3) คนเจ็บท้องคลอด 4) เด็กชัก 5) โครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค 6) ผู้ป่วยโรคลมชัก 7) วิ่งเพื่อสุขภาพ 8) อุบัติเหตุ 9) ทำหมัน 10) ลูกของมารศรี 11) แต่งงาน 12) นักโทษหนีคุก 13) การตัดสินใจเลือกงาน 14) ความอ้วนเป็นเหตุ 15) เลือกตั้งประธานบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษาเหล่านี้เพื่อฝึกนักศึกษาให้ คิดเป็น ทำเป็น และสามารถแก้ปัญหาด้วยปัญญาโดยการชี้นำตนเอง โดยเลือกข้อคำถามที่ปรากฏในกรณีศึกษา ด้วยเหตุผลของตนเองโดยการอ่านกรณีศึกษาในคู่มือมาก่อน การเลือกข้อคำถามในการค้นหาคำตอบต่อการ

ตัดสินใจแก้ปัญหา คำนี้ถึงหลักการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ข้อมูลด้านวิชาการและข้อมูลจากสิ่งแวดล้อมมาประกอบการตัดสินใจและเมื่อเข้าสู่การอภิปรายในที่นี้จะได้รับความคิดเห็นของเพื่อนจากการระดมพลังสมองจากทีมสู่การสรุปการแก้ปัญหาในกรณีศึกษาเรื่องนั้น ๆ

3. การวิพากษ์โปรแกรม โปรแกรมที่ใช้ในการพัฒนานิสิตนักศึกษาได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ และผ่านการวิพากษ์วิจารณ์จากผู้ทรงคุณวุฒิในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ เนื้อหา เวลา วิธีการอบรม วิธีการสอนและวิธีประเมินผล ตลอดจนผลลัพธ์ของการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะได้รับ และเมื่อนำไปใช้กับผู้เรียน ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อคู่มือโปรแกรมอย่างไรด้วยการทดลองนำมาใช้ในสถานการณ์จริง

4. โปรแกรมสร้างสรรค์ผู้เรียน โปรแกรมสร้างสรรค์อะไรให้แก่ผู้เรียน โปรแกรมจะฝึกการคิดวิเคราะห์ นำไปสู่การผลิตความรู้จากชิ้นงาน และคำตอบที่นักศึกษาได้จากการศึกษาแต่ละกิจกรรม นำมาสานความคิด จากการเรียนรู้ และสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่การศึกษาในวิชาชีพ และการศึกษารายวิชาในภาคเรียนที่จะเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพิ่มความรู้ทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (Self-directed Learning)

กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (SDL) ที่ผู้วิจัยส่งเสริมให้เกิดความพร้อมให้ผู้เรียนทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ การจัดการตนเอง ด้านความปรารถนาต่อการเรียนรู้ และด้านการควบคุมตนเอง ผู้วิจัยพิจารณาภายใต้หลักการต่อไปนี้

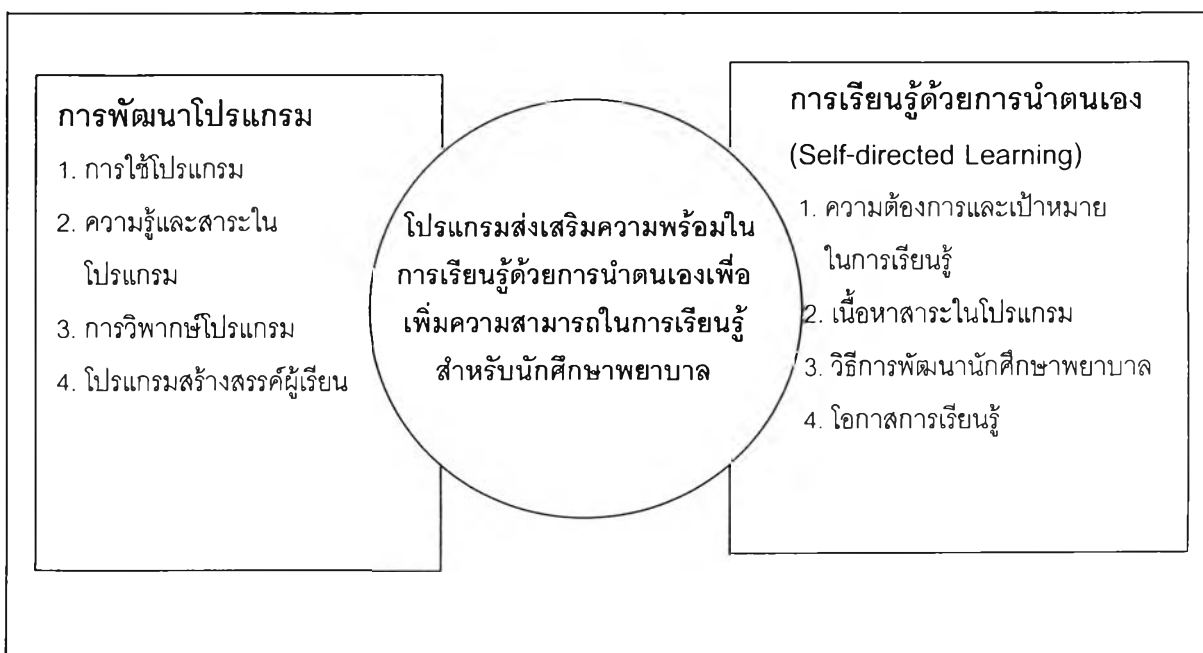
1. ความต้องการจำเป็นของผู้เรียน โดย คำนี้ถึงการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ซึ่งเป็นเป้าหมายที่จะทำให้ผู้เรียนไปถึง สำหรับความจำเป็นของนักศึกษาพยาบาล จากการสำรวจ SDLR ของนักศึกษาพยาบาล จำนวน 1,670 คน พบว่า ภาพรวมของระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองอยู่ในระดับปานกลาง และที่มี SDLR ระดับต่ำ คือ ฉันทสามารถในการบริหารเวลาในการดำเนินชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี โดยไม่ปล่อยเวลาให้ผ่านไปอย่างไร้ค่า ฉันทกำหนดตารางเวลาในการทำกิจกรรมแต่ละวันไว้อย่างชัดเจน ฉันทกำหนดเวลาในการทบทวนบทเรียนไว้อย่างชัดเจน และฉันทมักทบทวนวิธีการพยาบาลที่ฉันทปฏิบัติอยู่เป็นประจำอยู่เสมอ ๆ เพื่อนำมาปรับปรุง จะเห็นได้ว่าความสามารถเหล่านี้ ซึ่งเป็นดัชนีชี้วัดของการเรียนรู้ที่สำคัญของนักศึกษาพยาบาลที่ยังขาดความพร้อม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาในเรื่องการบริหารเวลา ซึ่งบรรจุในกิจกรรมที่ 3 ของโปรแกรม ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาสามารถจัดการตนเองในการเรียนรู้ และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในโอกาสต่อไป วิธีการที่ผู้วิจัยใช้ในการประเมินความต้องการใช้แนวคิดของน็อกซ์ (Knox, 1986)

2. เนื้อหาสาระ เนื้อหาสาระที่บรรจุในโปรแกรมเพียงพอต่อการเตรียมความพร้อมและสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ด้วยการนำตนเองมาน้อยเพียงใด ซึ่งในส่วนนี้ผู้วิจัยได้พิจารณาออกแบบกิจกรรมแต่ละกิจกรรม โดยพิจารณาจากพฤติกรรมของผู้เรียนทุกรายการที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อการส่งเสริมความพร้อมทุกองค์ประกอบ

3. วิธีการอบรม การสอน และการพัฒนานักศึกษา มีความเหมาะสมกับบริบทของ ผู้เรียนแค่ไหน วัยของผู้เรียน วิธีการที่ใช้ในการอบรม ระยะเวลา การประเมินผลการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม ในส่วนนี้ผู้วิจัยคำนึงถึงระดับความพร้อมของผู้เรียน ระยะเวลาที่ใช้ในการอบรม วิธีการพัฒนานักศึกษา หนทางนำไปสู่ความพร้อมในตัวผู้เรียน และผลลัพธ์ที่ผู้เรียนได้รับจากการพัฒนาด้วยวิธีการที่ผู้วิจัยออกแบบ

4. โอกาสของการเรียนรู้ โปรแกรมจะสนองความต้องการในการเรียนรู้ทุกโอกาสทุกเวลา ที่ผู้เรียนว่างจากการเรียนในชั้นเรียน และเชื่อมโยงความรู้จากการปูพื้นฐานไปสู่การเรียนรู้ที่จะได้รับอย่างเป็นทางการ (Formal Learning) ในชั้นเรียนด้วย ดังแผนภูมิที่ 4.3

แผนภูมิที่ 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างโปรแกรมกับการส่งเสริมสมรรถนะในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาพยาบาล เพื่อสร้างความพร้อมในตัวผู้เรียน

คู่มือโปรแกรมการพัฒนา นักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความร่วมมือในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้

คู่มือโปรแกรมชุดกิจกรรมพัฒนา นักศึกษาพยาบาลที่ผู้วิจัยพัฒนาในการนำไปใช้ มีรายละเอียดประกอบคำแนะนำในการใช้ดังนี้คือ

1. วัตถุประสงค์และคำแนะนำในการใช้คู่มือ เป็นโปรแกรมที่จัดทำขึ้นเพื่อให้รายละเอียดในการส่งเสริมความร่วมมือในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เพื่อให้อาจารย์และนักศึกษาพยาบาลที่ใช้รูปแบบการพัฒนา นักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความร่วมมือในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เข้าใจแนวความคิดรวบยอดของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง และสามารถนำรูปแบบการพัฒนา นักศึกษาที่สร้างขึ้นไปได้ ในคู่มือจะกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการใช้คู่มือและขั้นตอนวิธีการปฏิบัติกิจกรรม การจัดเตรียมอุปกรณ์สื่อต่าง ๆ และแบบประเมินผู้เรียน จากการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ และจากพฤติกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองนอกเวลา ในยามว่าง ทั้งในและนอกชั้นเรียนตลอดจนจากคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยเน้นการประเมินโดยตัวผู้เรียนเองเป็นหลัก ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ และรู้จักตนเอง รู้จักคุณค่าในตนเอง และนำศักยภาพที่ตนเองมีอยู่ ซึ่งเคยมองข้ามไปกลับมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้

2. คำแนะนำในการใช้คู่มือโปรแกรมส่งเสริมความร่วมมือในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้

โปรแกรมทั้งหมดประกอบด้วยกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้นักศึกษา จำนวน 8 กิจกรรม การออกแบบกิจกรรมภายใต้ทฤษฎีการพัฒนานิสิตนักศึกษา การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองด้วยการศึกษาทฤษฎีและแนวคิดแล้วสกัดสาระโดยนำมาที่คนที่สำคัญมาประมวลกับผลการสำรวจระดับความร่วมมือ (SDLR) โดยเน้นเนื้อหาสาระที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อนำมาพัฒนา นักศึกษาในการสร้างโปรแกรมคู่มือพัฒนา นักศึกษาผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 กำหนดโครงสร้างเนื้อหาสาระที่จำเป็นในการเตรียมความพร้อมในโปรแกรมคู่มือพัฒนา นักศึกษา

2.2 กำหนดประสบการณ์การเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม

2.3 กำหนดเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาในการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาตนเองในแต่ละกิจกรรม

คู่มือโปรแกรมส่งเสริมความร่วมมือในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น จะเป็นแผนที่นำทาง (Road map) ให้ผู้เรียนสร้างประสบ

การณ์การเรียนรู้ โดยผ่านกิจกรรมเพื่อเพิ่มระดับความพร้อมของผู้เรียนให้มีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเพิ่มความสามารถคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาในบทบาทการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้โดยการชี้นำตนเอง

2.4 คู่มือกำหนดรหัสเอกสาร โดยใช้อักษรย่อ คือ "วช" เป็นเอกสารวิชาการเพื่อให้นักศึกษาอ่านทำความเข้าใจและตอบคำถามในใบงาน ซึ่งใช้รหัสอักษรย่อ "บง" ส่งอาจารย์ที่ปรึกษาหรือวิทยากรประจำกลุ่ม

2.5 คู่มือโปรแกรมชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพขั้นต้นโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงในโครงสร้างและเนื้อหาของโปรแกรมปรับปรุงแก้ไขโดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมก่อนนำไปทดลองใช้

3. คู่มือโปรแกรมชุดกิจกรรมส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองทั้ง 8 กิจกรรมจะให้ประสบการณ์การเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ คือ การตั้งเป้าหมายในชีวิต การทำความรู้จักกับตนเอง การวางแผนบริหารเวลา การฝึกทักษะการอ่าน การฟัง การพัฒนาอารมณ์ การพัฒนาการคิดแบบบูรณาการ และการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาในบทบาทผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้โดยการชี้นำตนเอง

การตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบโดยนำไปทดลองใช้ในสภาพจริง

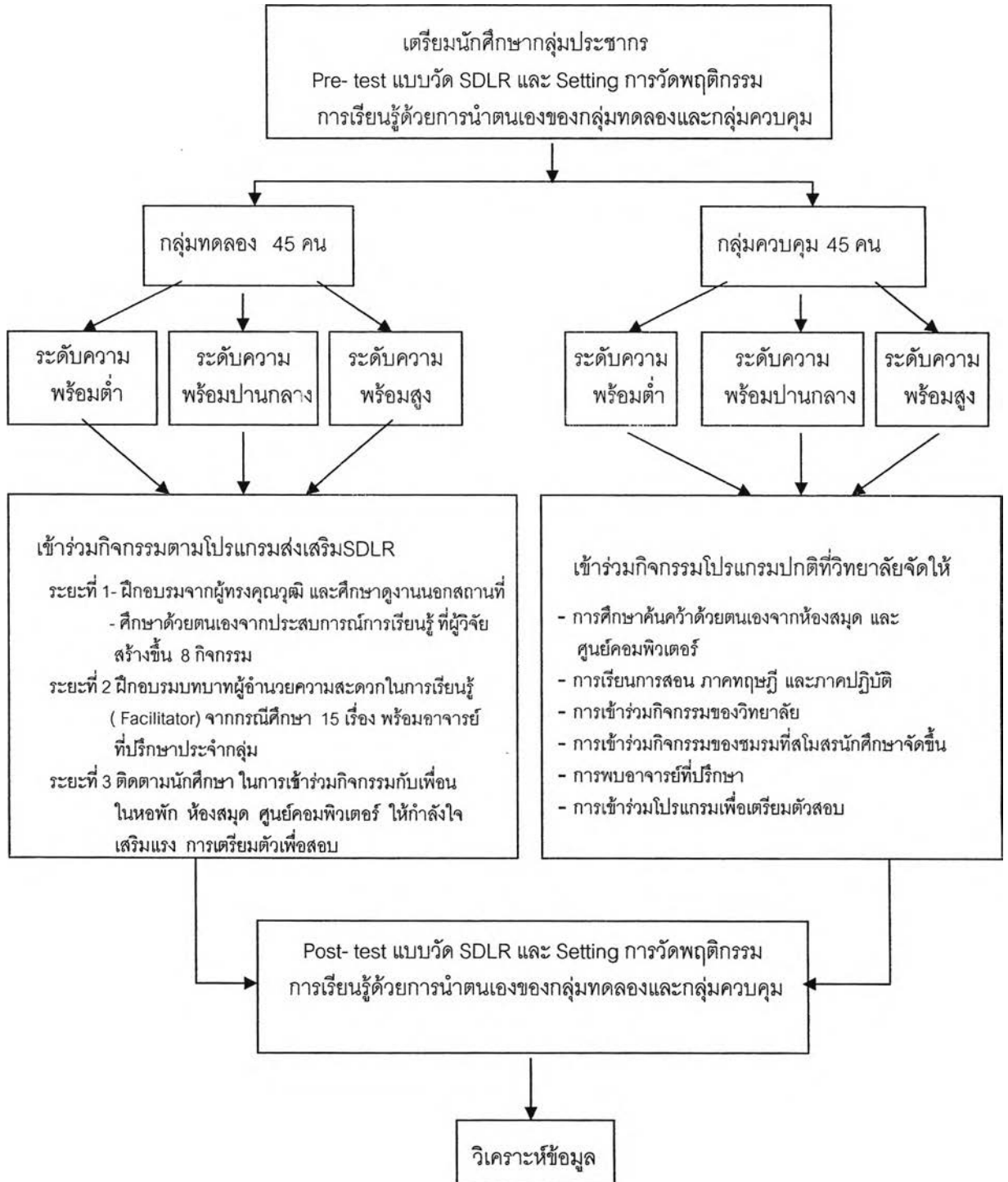
รูปแบบการพัฒนานักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นแสดงรายละเอียดให้เห็นถึงการนำรูปแบบไปปฏิบัติ ได้แก่ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการพัฒนานักศึกษา บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรม และแหล่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการนำตนเอง โดยมีระยะเวลา และวิธีการพัฒนานักศึกษาเป็นตัวอย่าง ในแต่ละกิจกรรมแสดงขั้นตอนวิธีการพัฒนาไว้อย่างชัดเจน สามารถนำรูปแบบไปใช้ได้จริง ตัวรูปแบบกำหนดระยะเวลาและวิธีการพัฒนาที่สัมพันธ์กันดังนี้

ระยะที่ 1 การฝึกอบรม นักศึกษาทุกคนจะได้รับการอบรมโดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางและการศึกษาตามโปรแกรมฝึกอบรม เป็นเวลา 30 ชั่วโมง

ระยะที่ 2 การฝึกปฏิบัติคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาในบทบาทการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้โดยการชี้นำตนเอง โดยนักศึกษาจะได้รับการฝึกหัดคิดวิเคราะห์แก้ปัญหากรณีศึกษา 15 เรื่อง แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 9 คนโดยอาจารย์ที่ปรึกษาประจำกลุ่มเป็นผู้ฝึกนอกเวลาเรียนที่จัดขึ้นในโปรแกรมปกติเป็นเวลา 30 ชั่วโมง

ระยะที่ 3 ระยะติดตาม เน้นการติดตาม ให้กำลังใจนักศึกษาที่มีระดับ SDLR ต่ำ เป็นรายบุคคล สำหรับนักศึกษาที่มี SDLR ปานกลางและสูง ผู้วิจัยติดตามการพัฒนาตนเองขณะฝึกปฏิบัติบนหอผู้ป่วยและการเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้งดังรายละเอียดแสดงในแผนภูมิที่ 4.4

แผนภูมิที่ 4.4 แผนภูมิวิธีดำเนินการทดลองเพื่อตรวจสอบประสิทธิผลของรูปแบบการพัฒนาทักษะ
 พยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความร่วมมือในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
 เพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้

ขั้นตอนการทดลองใช้รูปแบบ

ในการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาให้นักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

กลุ่มทดลอง เป็นนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นพรัตน์วชิระ จำนวน 45 คน ใช้โปรแกรมเตรียมความพร้อมในการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ตามคู่มือโปรแกรมชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย 8 กิจกรรม

กลุ่มควบคุม เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี ใช้ระบบการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในตารางเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติตามปกติ

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ผู้วิจัยใช้เวลาในการดำเนินการทดลอง 15 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 15 พฤศจิกายน 2546 ถึง วันที่ 8 มีนาคม 2547 แบ่งการทดลองออกเป็น 3 ระยะดังนี้

การทดลองระยะที่ 1

ระหว่างวันที่ 15 พฤศจิกายน – 30 พฤศจิกายน 2546 เป็นเวลา 2 สัปดาห์

ตารางที่ 7 กำหนดการทดลองใช้รูปแบบการอบรมเพื่อส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง และการฝึกปฏิบัติบทบาทผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546

การฝึกอบรม ระยะที่ 1 ระหว่างวันที่ 15 พฤศจิกายน - 30 พฤศจิกายน 2546		
ครั้งที่	ระยะเวลา	รายการ
1	2 ชม	- ปฐมนิเทศชี้แจงคู่มือการฝึกอบรมการส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง สำหรับนักศึกษาพยาบาล และอาจารย์ที่ปรึกษา - Pre-Test Setting แบบวัดและประเมิน SDLR
2	4 ชม	- เสริมพื้นฐานความรู้และปฏิบัติการในเรื่องการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง - กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์
3	3 ชม	- การควบคุมอารมณ์ และการสร้างสัมพันธภาพ
4	3 ชม	- การคิดแบบบูรณาการ
5	4 ชม	- ฝึกการคิดแบบบูรณาการ
6	4 ชม	- การเจริญสติและการฝึกสมาธิเบื้องต้น ณ หอพระไตรปิฎก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
7	3 ชม	- ศึกษาฐาน ห้องสมุด (Digital Library) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
8	3 ชม	- บทบาทของพยาบาลกับการเป็น Facilitator
9	4 ชม	- ฝึกบทบาทพยาบาลกับการเป็น Facilitator
รวม	30 ชั่วโมง	- การฝึกอบรมในช่วงที่ 1 ใช้เวลา 30 ชั่วโมง ในวันเสาร์และวันอาทิตย์

ในการทดลองระยะที่ 1 เริ่มจากการปฐมนิเทศเป็นเวลา 2 ชั่วโมงและเป็นการอบรม โดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางในหัวข้อเรื่องต่าง ๆ ในวันเสาร์และอาทิตย์ วันละ 7 ชั่วโมง จำนวน 4 ครั้ง รวม 30 ชั่วโมง (รายละเอียดแสดงในตารางฝึกอบรม) นักศึกษาที่สมัครใจเข้าร่วมโปรแกรมทุกคนจะได้รับความรู้ในรูปแบบเดียวกันโดยวิทยากร

หลังจากนักศึกษาผ่านการอบรมโดยวิทยากรและการศึกษาดูงานในระยะที่ 1 ตลอดจนได้รับคำแนะนำการใช้คู่มือโปรแกรมกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ต่อจากนั้นนักศึกษาจะใช้คู่มือโปรแกรมกิจกรรมส่งเสริมความพร้อมนอกเวลาเรียนทั้งในและนอกชั้นเรียน และทำแบบฝึกหัด ส่งชิ้นงานและแบบประเมินกับอาจารย์ที่ปรึกษาประจำกลุ่ม

การทดลองระยะที่ 2

ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม 2546 – วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2547 เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ตารางที่ 8 การทดลองระยะที่ 2 ด้วยวิธีการสอนและฝึกอบรมในบทบาทการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาประจำกลุ่มเป็นผู้ฝึก

การฝึกอบรม ระยะที่ 2 ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม 2546 - 15 กุมภาพันธ์ 2547 เวลา 18.00 – 20.00 น. สอนและฝึกอบรม “เพื่อนร่วมทางในการเรียนรู้” (Facilitator) ด้วยวิธีการ Coaching กรณีศึกษา 15 เรื่อง		
ครั้งที่	ระยะเวลา	รายการ
10	2 ชม	เรื่องที่ 1 ทักษะศึกษานอกสถานที่
11	2 ชม	เรื่องที่ 2 ฉีดยาผิด
12	2 ชม	เรื่องที่ 3 คนเจ็บท้องคลอด
13	2 ชม	เรื่องที่ 4 เด็กชัก
14	2 ชม	เรื่องที่ 5 โครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค
	7 ชม	- ติดตามการฝึกปฏิบัติงานด้านสูติศาสตร์ โรงพยาบาลนพรัตนราชธานี
15	2 ชม	เรื่องที่ 6 ผู้ป่วยโรคลมชัก
16	2 ชม	เรื่องที่ 7 วิ่งเพื่อสุขภาพ
17	2 ชม	เรื่องที่ 8 อุบัติเหตุ
18	2 ชม	เรื่องที่ 9 ทำหมัน
19	2 ชม	เรื่องที่ 10 ลูกของมารศรี
	7 ชม	- ติดตามการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยตึกผู้ป่วยภาวะวิกฤติโรงพยาบาลนพรัตนราชธานี
20	2 ชม	เรื่องที่ 11 แต่งงาน
21	2 ชม	เรื่องที่ 12 นักโทษหนีคุก
22	2 ชม	เรื่องที่ 13 การตัดสินใจเลือกงาน
23	2 ชม	เรื่องที่ 14 ความอ้วนเป็นเหตุ
25	2 ชม	เรื่องที่ 15 เลือกตั้งประธานบริหารส่วนตำบล
	7 ชม	- ติดตามการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยตึกผู้ป่วยภาวะวิกฤติโรงพยาบาล วชิรพยาบาล

การทดลองระยะที่ 2 ผู้วิจัยทดลองโปรแกรมการฝึกบทบาทพยาบาลกับการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้โดยการชี้แนะตนเอง โดยใช้กรณีศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 15 เรื่อง กับนักศึกษาที่เข้ารับการอบรม จำนวน 45 คน แบ่งนักศึกษาเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 9 คน ครอบคลุมภัยไข้เจ็บจากกรณีศึกษาเป็นทีม ๆ ละ 3 เรื่องต่อครั้ง ฝึกปฏิบัติการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และฝึกเป็นเลขาของทีมคนละ 1 เรื่อง ครั้งละ 2 ชั่วโมง จำนวน 3 ครั้งต่อทีม ใช้ช่วงเวลา 18.00 – 20.00 น. เมื่อสิ้นสุดการอบรมทุกทีมจะนำผลการอภิปรายแก้ปัญหาของแต่ละทีมนำเสนอในห้องประชุมเพื่อรับรู้และเรียนรู้ร่วมกันในการแก้ปัญหาของแต่ละทีม ในขณะที่เดียวกันเติมเต็มซึ่งกันและกันให้กับทีมของเพื่อน ผู้วิจัยได้ติดตามการฝึกปฏิบัติจริงบนหอผู้ป่วยเป็นระยะ ๆ จำนวน 3 ครั้ง ๆ ละ 7 ชั่วโมง

รายละเอียดก่อนการฝึกปฏิบัติบทบาทผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ประชุมอาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกให้นักศึกษาจำนวน 5 คนอีกครั้ง (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ก) เพื่อทำความเข้าใจในโปรแกรมการพัฒนานักศึกษา และการใช้คู่มือโปรแกรมชุดกิจกรรมส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาพยาบาล
2. ประเมินคุณลักษณะในทางบวกและทางลบจากการสรุปตนเองของนักศึกษา เพื่อนำมาพิจารณาในการเสริมแรงและให้กำลังใจและการเข้าถึง นักศึกษาแต่ละราย
3. ประเมินลักษณะบางประการของนักศึกษา เพื่อนำมาเป็นข้อมูลก่อนการจัดกลุ่ม

การทดลองระยะที่ 3

ระหว่างวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2547 – วันที่ 8 มีนาคม 2547

ผู้วิจัยได้ติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนจากการอ่าน การค้นคว้าในห้องสมุด การค้นคว้าจากศูนย์คอมพิวเตอร์ การมีกิจกรรมเรียนรู้และติวกับเพื่อน ในหอพักเพื่อการเตรียมตัวในการสอบเป็นเวลา 3 สัปดาห์ เน้นนักศึกษาที่มีระดับ (SDLR) ต่ำ ซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการประสบผลสำเร็จในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้ในระยะที่ 3 ผู้วิจัยได้ติดตามการฝึกปฏิบัติจริงบนหอผู้ป่วยเป็นระยะ ๆ รายละเอียดแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ระยะเวลาติดตามนักศึกษาพยาบาลฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย และการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ

การติดตาม ระยะเวลาที่ 3 ระหว่างวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2547- 8 มีนาคม 2547		
1	3 ครั้ง ละ 2 ชม	- ติดตามการศึกษาด้วยตนเองในหอพักนักศึกษา ห้องสมุด ศูนย์คอมพิวเตอร์ และการเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน เวร Off (ตามตารางเวร)
2	4 ครั้ง ๗ ละ 2 ชม	- ติดตามการเขียนรายงานฝึกปฏิบัติการพยาบาลบนหอผู้ป่วยภาวะวิกฤติ
3	8 ชม	- ติดตามการฝึกและพัฒนาบุคลิกภาพด้วยการบรรยายและศึกษาดูงานโรงแรมดุสิตธานี
4	3 ครั้ง ๗ ละ 2 ชม	- ติดตามการเตรียมตัวเพื่อสอบความรู้รอบยอด
5	2 ครั้ง ๗ ละ 3 ชม	- ติดตามการติววิชาที่ต้องสอบเพื่อขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการวิชาชีพ
การติดตามนักศึกษาที่มีระดับความพร้อมต่ำเป็นรายบุคคล จำนวน 7 ราย		
รายที่ 1	2 ครั้ง ๗ ละ 1 ชม	- ติดตามการอ่านหนังสือในหอพัก การอ่านหนังสือในห้องสมุด
รายที่ 2	2 ครั้ง ๗ ละ 1 ชม	- ติดตามการอ่านหนังสือในห้องสมุด การฝึกทดสอบทำข้อสอบความรู้รอบยอดด้วยตนเองจากห้องสมุด
รายที่ 3	3 ครั้ง ๗ ละ 1 ชม	- ติดตามการค้นคว้าในศูนย์คอมพิวเตอร์ การร่วมกิจกรรมกับเพื่อนที่ห้องสโมสรนิสิต และการเข้าร่วมกิจกรรมที่ลานนพรัตน์วชิระรมณีย์
รายที่ 4	2 ครั้ง ๗ ละ 1 ชม	- ติดตามการอ่านหนังสือในหอพัก และการค้นคว้าในห้องสมุด
รายที่ 5	3 ครั้ง ๗ ละ 1 ชม	- ติดตามการอ่านหนังสือที่ห้องสมุด การนำอภิปรายที่วชิรพยาบาล และการค้นคว้า internet ศูนย์คอมพิวเตอร์
	3 ครั้ง ๗ ละ 1 ชม	ติดตามการร่วมกิจกรรมกับเพื่อนที่ห้องสโมสรนิสิต การอ่านหนังสือที่หอพัก และการอภิปรายวิชาสัมมนาประเด็นแนวโน้มทางการพยาบาลในชั้นเรียน
รายที่ 7	3 ครั้ง ๗ ละ 1 ชม	- ติดตามการอ่านหนังสือในหอพัก การอ่านหนังสือในห้องสมุด และการเขียนรายงานการพยาบาล (Nursing care plan)
Post- test Setting แบบวัดและประเมิน SDLR		

ตอนที่ 3 ผลการพัฒนา นักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้

การนำเสนอผลการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาพยาบาลเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

ส่วนที่ 1 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1. เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง
2. เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

- 2.1 เปรียบเทียบทัศนคติในการอ่านก่อนและหลังการทดลอง
- 2.2 เปรียบเทียบความสามารถในการฟังก่อนและหลังการทดลอง
- 2.3 เปรียบเทียบความสามารถในบทบาท Facilitator ก่อนและหลังการทดลอง

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (SDLR)

- 3.1 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (SDLR) ของนักศึกษาพยาบาลรายบุคคลกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง
- 3.2 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (SDLR) ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองที่มีระดับ SDLR ต่ำ ปานกลาง สูง กลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง
- 3.3 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (SDLR) ของนักศึกษาพยาบาลรายบุคคลกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง
- 3.4 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (SDLR) ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุมที่มีระดับ SDLR ต่ำ ปานกลาง สูง กลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

ส่วนที่ 4 เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ส่วนที่ 5 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (SDLR) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

ส่วนที่ 1 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองระหว่าง
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (SDLR) ระหว่าง
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมความพร้อมในการ
เรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-test	P-value
นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง	3.51	0.35	1.850	0.067
นักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุม	3.49	0.36		

*P<.05

จากตารางที่ 10 พบว่า ก่อนการทดลอง นักศึกษากลุ่มทดลอง (วพบ. นพรัตน์วชิระ)
และนักศึกษากลุ่มควบคุม (วพบ. ชลบุรี) มีค่าเฉลี่ยของระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการ
นำตนเอง (SDLR) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (SDLR) ระหว่าง
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมความพร้อมในการ
เรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-test	P-value
นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง	3.97	0.47	2.726	0.008*
นักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุม	3.25	1.51		

*P<.05

จากตารางที่ 11 พบว่า หลังการทดลอง นักศึกษากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของ SDLR
แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษากลุ่มทดลอง มีระดับ SDLR
($\bar{x} = 3.97$ S.D. = 0.47) สูงกว่ากลุ่มควบคุม ($\bar{x} = 3.25$ S.D. = 1.51)

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (SDLR) ก่อนและ
 หลังการเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมส่งเสริมความพร้อมของนักศึกษาพยาบาล
 กลุ่มทดลอง

ข้อ	ข้อความ	ก่อน		หลัง		t-test	P -value
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
	องค์ประกอบที่ 1 ความพร้อมในการจัดการตนเอง						
1.	ฉันสามารถบริหารเวลาในการดำเนินชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี โดยไม่ปล่อยให้เวลาผ่านไปอย่างไร้ค่า	3.30	.65	3.51	.73	-1.61	.115
2.	ฉันเป็นคนมีวินัยในตนเอง	3.42	.64	3.69	.65	-2.55	.014*
3.	ฉันสามารถกำหนดสิ่งที่จะต้องทำในแต่ละวันได้	3.28	.64	3.77	.79	-4.18	.000*
4.	ฉันกำหนดตารางเวลาในการทำกิจกรรมแต่ละวันได้อย่างชัดเจน	2.85	.76	3.16	.82	-2.13	.038*
5.	เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นฉันสามารถจัดการกับปัญหาได้	3.67	.65	3.93	.68	-2.45	.018*
6.	ฉันคิดว่าฉันเป็นคนมีระเบียบ	3.28	.73	3.55	.73	-2.22	.031*
7.	ฉันมีขั้นตอนการเรียนรู้ของตนเอง รู้ว่าฉันจะไปจุดที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างไร	3.57	.73	3.75	.69	-1.46	.151
8.	ฉันกำหนดเวลาในการทบทวนบทเรียนไว้อย่างชัดเจน	2.97	.77	3.30	.65	-2.54	.014*
9.	ฉันแก้ปัญหาโดยการไตร่ตรองก่อนเสมอ	3.61	.67	3.87	.80	-1.91	.043*
10.	ฉันลำดับความสำคัญของงานที่ฉันต้องปฏิบัติ ก่อน-หลัง	3.57	.70	3.81	.78	-1.77	.083
11.	ฉันเป็นผู้ที่ไว้วางใจได้ในเรื่องการติดตามการเรียนรู้ของตนเอง	3.53	.68	3.75	.66	-1.80	.078
12.	ฉันชอบวางแผนการเรียนรู้ของตนเองมากกว่าให้ผู้อื่นมากำหนด	3.71	.93	4.06	.89	-1.94	.048*
13.	ฉันเชื่อมั่นว่าฉันสามารถค้นหาเรื่องราวที่ตนเองสนใจอย่างรู้ได้	3.85	.89	4.02	.82	-1.13	.047*

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ก่อน		หลัง		t-test	P -value
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
	องค์ประกอบที่ 2 ความปรารถนาต่อการเรียนรู้						
14.	ฉันต้องการอยาการู้สิ่งใหม่ ๆ	4.24	.69	4.32	.77	.14	.890
15.	ฉันมีความสุขกับการได้รับการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ	4.20	.61	4.30	.74	.80	.429
16.	ฉันคิดว่าฉันมีความจำเป็นต้องเรียนรู้อยู่เสมอ	4.24	.69	4.26	.71	.73	.471
17.	ฉันชอบการทำท่ายในการเรียนรู้ในสิ่งที่ยาก	3.69	.68	3.87	.75	-1.77	.083
18.	ฉันมีความสุขกับการศึกษาค้นคว้า	3.42	.67	3.71	.73	-2.62	.012*
19.	ฉันประเมินแนวความคิดใหม่ ๆ อย่างลึกซึ้งด้วยการพิจารณาวิเคราะห์	3.12	.75	3.48	.71	-2.27	.027*
20.	ฉันชอบรวบรวมข้อเท็จจริงก่อนตัดสินใจ	3.44	.70	3.85	.81	-2.75	.008*
21.	ฉันชอบประเมินในสิ่งที่ฉันทำ	3.69	.65	3.85	.67	-1.34	.185
22.	ฉันเปิดใจกว้างในการรับฟังความคิดใหม่ ๆ	4.32	.65	4.36	.83	-.27	.785
23.	ฉันเรียนรู้จากความผิดพลาดของตนเอง	4.18	.69	4.30	.71	-.83	.411
24.	ฉันต้องการทราบเหตุผลเสมอ ๆ โดยการตั้งคำถาม	3.79	.84	3.85	.89	-.38	.705
25.	เมื่อฉันเผชิญกับปัญหาที่แก้ไม่ได้ฉันจะไปขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น	3.87	.88	3.71	.93	1.16	.252
26.	ฉันมักทบทวนวิธีการพยาบาลที่ฉันปฏิบัติอยู่เป็นประจำเสมอ ๆ เพื่อนำมาปรับปรุง	3.30	.65	3.48	.68	-1.54	.030*
27.	ฉันมีความตั้งใจในสิ่งที่ฉันเรียนรู้อยู่เสมอ	3.61	.57	3.93	.80	-2.61	.012*
	องค์ประกอบที่ 3 การควบคุมตนเองในการเรียนรู้						
28.	ฉันชอบกำหนดเป้าหมายต่าง ๆ ด้วยตนเองมากกว่าให้ใครมาสั่ง	3.95	.78	4.18	.88	-1.47	.147
29.	ฉันชอบตัดสินใจด้วยตนเอง	3.91	.67	4.12	.78	-1.61	.115
30.	ฉันคิดว่าฉันมีความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจในการกระทำของฉันอยู่เสมอ	3.85	.76	4.22	.74	-2.84	.007*
31.	ฉันมีความเป็นตัวของตัวเอง	3.87	.80	4.24	.77	-2.77	.008*

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ก่อน		หลัง		t-test	P-value
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
32.	ฉันคิดว่าฉันเป็นคนมีบุคลิกดี สุขุม มีการวางตัวที่เหมาะสม เป็นมาตรฐานหรือเป็นแบบอย่างของพยาบาล	3.55	.79	3.75	.75	-1.43	.159
33.	ฉันชอบกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.61	.75	3.87	.69	-2.10	.041*
34.	ฉันประเมินสมรรถนะในการเรียนรู้และการปฏิบัติงานของตนเองได้	3.69	.79	3.89	.71	-1.22	.229
35.	ฉันคิดว่าฉันเป็นคนที่มีเหตุผล	4.06	.74	4.18	.72	-.80	.428
36.	ฉันคิดว่าฉันเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ	4.04	.70	4.16	.65	-1.06	.294
37.	ฉันตั้งความหวังในชีวิตไว้สูง	3.69	.82	3.97	.85	.14	.886
38.	ฉันสามารถแก้ปัญหาได้ถูกจุดหรือถูกทิศทางจากประสบการณ์ที่ผ่านมาของตนเอง	3.44	.70	3.79	.67	-3.23	.002*
39.	ฉันรู้ว่าตนเองมีความสามารถอย่างไร	3.63	.63	3.93	.62	-3.01	.004*
40.	ฉันมีความสามารถในการค้นหาสารสนเทศและความรู้ต่าง ๆ ด้วยตนเอง	3.51	.68	3.99	.79	-1.29	.202
41.	ฉันมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง	3.57	.64	3.77	.65	-1.75	.086
42.	ฉันชอบกำหนดเกณฑ์ในการประเมินความสามารถของตนเองมากกว่าให้ผู้อื่นเป็นผู้กำหนด	3.73	.78	4.04	.76	.240	.021*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 เมื่อวิเคราะห์ในรายละเอียด พบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (SDLR) สูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมทั้ง 42 รายการ มีเพียง 1 รายการที่ SDLR ต่ำกว่าก่อนการทดลอง คือ เมื่อฉันเผชิญกับปัญหาที่ฉันแก้ไม่ได้ฉันจะไปขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นและมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 20 รายการ คือ ฉันเป็นคนมีวินัยในตนเอง ฉันสามารถกำหนดสิ่งที่จะต้องทำในแต่ละวันได้ ฉันกำหนดตารางเวลาในการทำกิจกรรมแต่ละวันไว้อย่างชัดเจน เมื่อมีปัญหเกิดขึ้นฉันสามารถจัดการกับปัญหาได้ ฉันคิดว่าฉันเป็นคนมีระเบียบ ฉันกำหนดเวลาในการทบทวนบทเรียนไว้อย่างชัดเจน ฉันแก้ปัญหาโดยการไตร่ตรองก่อนเสมอ ฉันชอบวางแผนการ

เรียนรู้ของตนเองมากกว่าให้ผู้อื่นมากำหนด ฉันเชื่อมั่นว่าฉันสามารถค้นหาเรื่องราวที่ตนเองสนใจอยากรู้ได้ ฉันมีความสุขกับการศึกษาค้นคว้า ฉันประเมินแนวความคิดใหม่ ๆ อย่างลึกซึ้งด้วยการพินิจพิเคราะห์ ฉันชอบรวบรวมข้อเท็จจริงก่อนตัดสินใจ ฉันมักทบทวนวิธีการพยาบาลที่ฉันปฏิบัติอยู่เป็นประจำเสมอ ๆ เพื่อนำมาปรับปรุง ฉันมีความตั้งใจในสิ่งที่ฉันเรียนรู้อยู่เสมอ ฉันคิดว่าฉันมีความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจในการกระทำของฉันอยู่เสมอ ฉันมีความเป็นตัวของตัวเอง ฉันชอบกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ด้วยตนเอง ฉันสามารถแก้ปัญหาได้ถูกจุดหรือถูกทิศทางจากประสบการณ์ที่ผ่านมาของตนเอง ฉันรู้ว่าตนเองมีความสามารถอย่างไร ฉันชอบกำหนดเกณฑ์ในการประเมินความสามารถของตนเองมากกว่าให้ผู้อื่นเป็นผู้กำหนด

จากการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่านักศึกษาพยาบาลเข้าร่วมโปรแกรมกระบวนการพัฒนาด้วยกิจกรรมส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง มีระดับความพร้อมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา

พยาบาลกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ข้อ	ข้อความ	ก่อน		หลัง		t-test	p-value
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
	องค์ประกอบที่ 1 ความพร้อมในการจัดการตนเอง						
1.	ฉันสามารถบริหารเวลาในการดำเนินชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี โดยไม่ปล่อยให้เวลาผ่านไปอย่างไร้ค่า	3.05	.52	2.96	1.44	.45	.654
2.	ฉันเป็นคนมีวินัยในตนเอง	3.44	.57	3.31	1.63	.59	.558
3.	ฉันสามารถกำหนดสิ่งที่จะต้องทำในแต่ละวันได้	3.37	.87	3.19	1.60	.75	.459
4.	ฉันกำหนดตารางเวลาในการทำกิจกรรมแต่ละวันไว้อย่างชัดเจน	2.37	.83	2.57	1.46	-.91	.369
5.	เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นฉันสามารถจัดการกับปัญหาได้	3.46	.74	3.19	1.55	1.24	.219
6.	ฉันคิดว่าฉันเป็นคนมีระเบียบ	3.43	.88	3.24	1.60	.86	.393
7.	ฉันมีขั้นตอนการเรียนรู้ของตนเอง รู้ว่าฉันจะไปสู่จุดที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างไร	3.41	.88	3.11	1.55	1.34	.185
8.	ฉันกำหนดเวลาในการทบทวนบทเรียนไว้อย่างชัดเจน	2.35	.67	2.61	1.35	-1.21	.230
9.	ฉันแก้ปัญหาโดยการไตร่ตรองก่อนเสมอ	3.48	.86	3.41	1.67	.29	.771
10.	ฉันลำดับความสำคัญของงานที่ฉันต้องปฏิบัติก่อน-หลัง	3.70	.71	3.33	1.69	1.57	.122
11.	ฉันเป็นผู้ที่ไว้วางใจได้ในเรื่องการติดตามการเรียนรู้ของตนเอง	3.39	.68	3.07	1.52	1.35	.183
12.	ฉันชอบวางแผนการเรียนรู้ของตนเองมากกว่าให้ผู้อื่นมากำหนด	3.68	.92	3.53	1.75	.55	.582
13.	ฉันเชื่อมั่นว่าฉันสามารถค้นหาเรื่องราวที่ตนเองสนใจอยากรู้ได้	3.76	.86	3.54	1.74	.89	.376

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ก่อน		หลัง		t-test	P -value
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
	องค์ประกอบที่ 2 ความปรารถนาต่อการเรียนรู้						
14.	ฉันต้องการอยากรู้สิ่งใหม่ ๆ	4.01	.83	3.67	1.79	1.36	.180
15.	ฉันมีความสุขกับการได้รับการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ	3.87	.84	3.61	1.78	1.01	.317
16.	ฉันคิดว่าฉันมีความจำเป็นต้องเรียนรู้อยู่เสมอ	4.15	.87	3.68	1.81	1.70	.096
17.	ฉันชอบการทำทนายในการเรียนรู้ในสิ่งที่ยาก	3.39	.85	3.16	1.58	.92	.362
18.	ฉันมีความสุขกับการศึกษาค้นคว้า	3.09	.68	2.96	1.50	.56	.597
19.	ฉันประเมินแนวความคิดใหม่ ๆ อย่างลึกซึ้งด้วยการ การพินิจพิเคราะห์	3.01	.73	2.88	1.42	.58	.563
20.	ฉันชอบรวบรวมข้อเท็จจริงก่อนตัดสินใจ	3.48	.86	3.18	1.59	1.25	.217
21.	ฉันชอบประเมินในสิ่งที่ฉันทำ	3.59	.71	3.48	1.73	.47	.644
22.	ฉันเปิดใจกว้างในการรับฟังความคิดใหม่ ๆ	4.12	.70	3.75	1.82	1.57	.122
23.	ฉันเรียนรู้จากความผิดพลาดของตนเอง	3.96	.85	3.68	1.82	1.13	.263
24.	ฉันต้องการทราบเหตุผลเสมอ ๆ โดยการตั้งคำถาม	3.42	.74	3.04	1.55	1.52	.136
25.	เมื่อฉันเผชิญกับปัญหาที่แก้ไม่ได้ฉันจะไปขอ ความช่วยเหลือจากผู้อื่น	3.51	.94	3.01	1.61	2.26	.028*
26.	ฉันมักทบทวนวิธีการพยาบาลที่ฉันปฏิบัติอยู่ เป็นประจำเสมอ ๆ เพื่อนำมาปรับปรุง	3.01	.73	2.92	1.47	.41	.682
27.	ฉันมีความตั้งใจในสิ่งที่ฉันเรียนรู้อยู่เสมอ	3.50	.77	3.48	1.67	.08	.935
	องค์ประกอบที่ 3 การควบคุมตนเองในการเรียนรู้						
28.	ฉันชอบกำหนดเป้าหมายต่าง ๆ ด้วยตนเอง มากกว่าให้ใครมาสั่ง	3.92	.94	3.46	1.76	1.75	.087
29.	ฉันชอบตัดสินใจด้วยตนเอง	3.83	.81	3.42	1.72	1.65	.105
30.	ฉันคิดว่าฉันมีความรับผิดชอบในการตัดสินใจ ต่อการกระทำของฉันอยู่เสมอ	4.01	.83	3.57	1.75	1.86	.068
31.	ฉันมีความเป็นตัวของตัวเอง	3.81	.89	3.37	1.69	2.03	.048

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ก่อน		หลัง		t-test	P -value
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
32.	ฉันคิดว่าฉันเป็นคนมีบุคลิกดี สุขุม มีการวางตัวที่เหมาะสม เป็นมาตรฐานหรือเป็นแบบอย่างของ พยาบาล	3.25	.70	3.20	1.57	.25	.805
33.	ฉันชอบกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.12	.91	3.27	1.60	-.61	.544
34.	ฉันประเมินสมรรถนะในการเรียนรู้และการปฏิบัติงานของตนเองได้	3.29	.69	3.25	1.59	.16	.875
35.	ฉันคิดว่าฉันเป็นคนที่มีเหตุผล	3.74	.73	3.37	1.61	1.44	.155
36.	ฉันคิดว่าฉันเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ	3.90	.70	3.44	1.66	1.91	.061
37.	ฉันตั้งความหวังในชีวิตไว้สูง	3.72	.94	3.20	1.63	2.78	.007*
38.	ฉันสามารถแก้ปัญหาได้ถูกจุดหรือถูกทิศทางจากประสบการณ์ที่ผ่านมาของตนเอง	3.18	.58	2.87	1.42	1.46	.151
39.	ฉันรู้ว่าตนเองมีความสามารถอย่างไร	3.62	.83	3.22	1.63	1.89	.064
40.	ฉันมีความสามารถในการค้นหาสารสนเทศและความรู้ต่าง ๆ ด้วยตนเอง	3.31	.66	3.05	1.49	1.25	.215
41.	ฉันมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง	3.38	.76	3.27	1.63	.50	.622
42.	ฉันชอบกำหนดเกณฑ์ในการประเมินความสามารถของตนเองมากกว่าให้ผู้อื่นเป็นผู้กำหนด	3.51	.94	3.18	1.64	1.35	.182

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 เมื่อวิเคราะห์ในรายละเอียด พบว่า นักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุมมีระดับ SDLR ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกันระหว่างก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมการทดลอง มีเพียง 2 รายการที่มีความแตกต่างกันคือ เมื่อฉันเผชิญกับปัญหาที่แก้ไม่ได้ฉันจะไปขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น และฉันตั้งความหวังในชีวิตไว้สูง

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบ ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองก่อนและ
หลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-test	P-value
ก่อนทดลอง	0.73	0.13	9.72	0.001*
หลังทดลอง	0.94	0.06		

*P<.05

จากตารางที่ 14 พบว่า ความสามารถในการอ่านของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง
หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนทดลอง และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบความสามารถในการฟังก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-test	P-value
ก่อนทดลอง	3.63	0.29	6.72	0.001*
หลังทดลอง	4.16	0.46		

*P<.05

จากตารางที่ 15 พบว่า ความสามารถในการฟังของนักศึกษาพยาบาล กลุ่มทดลอง
หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลอง และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบความสามารถบทบาทผู้อำนวยการความสะดวกในการเรียนรู้ก่อนและ
หลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

ข้อ	ข้อความ	ก่อน		หลัง		t-test	p -value
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1	การวางแผนสำหรับการประชุม	2.74	.53	4.30	.70	12.84	.001*
2	รู้ว่าจะตั้งคำถามอย่างไร	2.74	.44	4.39	.69	13.82	.003*
3	เป็นผู้ฟังที่ดี (Active listener)	2.79	.52	4.60	.63	16.70	.001*
4	รู้จักวิธีการใช้ Flip Chart	2.93	.50	4.18	.45	11.17	.003*
5	เป็นกลางในเนื้อหาของการประชุม	3.72	.54	4.41	.52	13.02	.006*
6	กระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนความเห็น	3.72	.59	4.58	.62	15.17	.029*
7	กระตุ้นการแก้ปัญหาของทีม	3.67	.47	4.62	.48	11.62	.032*
8	รู้วิธีการนำกลุ่มในการใช้เครื่องมือแก้ปัญหา	2.53	.50	4.53	.50	20.03	.001*
9	กระตุ้นการตัดสินใจของทีม	2.65	.57	4.51	.55	13.73	.023*
10	จัดบันทึกประเด็นได้อย่างรวดเร็ว	3.62	.61	4.53	.63	-12.87	.002*
11	ทำความเข้าใจกับข้อมูลข่าวสาร	3.67	.56	4.48	.59	13.96	.013*
12	รักษาประเด็นหลักในการพูดคุยและการ ทำงานของทีม	3.74	.53	4.60	.54	15.76	.021*
13	ให้ Feedback ด้วยคำพูดหรือการเขียน	2.58	.58	4.37	.72	-12.49	.001*
14	สื่อสารความคิดและความรู้สึกอย่างชัดเจน	3.62	.57	4.41	.73	11.07	.016*
15	สร้างวัฒนธรรมของการทำงานเป็นทีม	3.65	.52	4.34	.75	9.85	.019*
16	แสวงหาทรัพยากรให้ทีม	3.62	.53	4.18	.76	11.26	0.12
17	แสวงหาทรัพยากรด้านเทคนิคให้ทีม	2.74	.58	3.30	.70	11.60	.041*
18	ทำให้ทีมตัดสินใจด้วยความเห็นร่วม	3.67	.60	4.35	.54	-7.42	.027*
19	อดทนต่อความขัดแย้งและทำให้ความขัด แย้งสงบลงได้	3.16	.57	4.51	.59	13.19	.019*
20	เชื่อมโยงทีมกับวิทยาการ	3.69	.59	4.41	.54	09.61	.036*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 16 พบว่า ความสามารถในบทบาทผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลองทุกรายการ และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 19 รายการ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กระตุ้นการแก้ปัญหาของทีม ($\bar{X} = 4.62$ S.D. 0.48) รองลงมาคือ เป็นผู้ฟังที่ดี ($\bar{X} = 4.60$ S.D. 0.63) และอันดับ 3 คือ การกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ($\bar{X} = 4.58$ S.D. 0.62)

การฝึกปฏิบัติเพื่อเพิ่มความสามารถในบทบาทผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ จากการทดลองฝึกปฏิบัติจริงเป็นการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ในด้านการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหา กรณีศึกษาจากกิจกรรมที่ 8 จำนวน 15 เรื่อง พบว่า นักศึกษามีพัฒนาการตนเองในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น สามารถคิดเป็น ทำเป็น และสามารถแก้ปัญหาด้วยปัญญาโดยการชี้นำตนเอง และที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นพฤติกรรมสำคัญในการนำไปสู่การปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาลต่อไปข้างหน้าคือ การวางแผนสำหรับการประชุม รู้ว่าจะตั้งคำถามอย่างไร รู้จักวิธีการใช้ Flip Chart เป็นกลางในเนื้อหาของการประชุม รู้วิธีการนำกลุ่มในการใช้เครื่องมือแก้ปัญหา กระตุ้นการตัดสินใจของทีม จุดบันทึกประเด็นได้อย่างรวดเร็ว ทำความกระจ่างกับข้อมูลข่าวสาร รักษาประเด็นหลักในการพูดคุย และการทำงานเป็นทีม ให้ Feedback ด้วยคำพูดหรือการเขียน สื่อสารความคิดและความรู้สึกอย่างชัดเจน สร้างวัฒนธรรมของการทำงานเป็นทีม ทำให้ทีมตัดสินใจด้วยความเห็นร่วม อดทนต่อความขัดแย้งและทำให้ความขัดแย้งสงบลงได้ และเชื่อมโยงทีมกับวิทยากร จะเห็นได้ว่าการแสวงหาทรัพยากรให้ทีมเป็นเพียงรายการเดียวที่ไม่พบความแตกต่าง อาจเนื่องมาจากสถาบันที่ใช้ในการทดลองค่อนข้างมีทรัพยากร สนับสนุนการเรียนรู้ที่จัดไว้ให้นักศึกษาอย่างเพียงพอ นักศึกษาจึงไม่ต้องแสวงหาทรัพยากรให้ทีมนอกจากการช่วยเหลือทีมเล็ก ๆ น้อย ๆ ด้านการใช้อุปกรณ์

สรุปได้ว่าการฝึกปฏิบัติในบทบาทผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้โดยการชี้นำตนเอง ด้วยการฝึกคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาในกรณีศึกษา ความสามารถในบทบาทผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t-test	p-value
	$\bar{X}$	S.D.		
ก่อนทดลอง	0.85	0.11	0.65	0.519
หลังทดลอง	0.83	0.18		

*P<.05

จากตารางที่ 17 พบว่า ความสามารถในการอ่านของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบความสามารถในการฟังก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t-test	p-value
	$\bar{X}$	S.D.		
ก่อนทดลอง	3.74	0.42	-0.7	0.490
หลังทดลอง	3.81	0.49		

*P<.05

จากตารางที่ 18 พบว่า ความสามารถในการฟังของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบความสามารถบทบาทผู้อำนวยการความสะอาดในการเรียนรู้ก่อนและ
หลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

ข้อ	ข้อความ	ก่อน		หลัง		t-test	P -value
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1	การวางแผนสำหรับการประชุม	3.02	.72	3.17	.68	1.00	.323
2	รู้ว่าจะตั้งคำถามอย่างไร	2.95	.85	3.15	.60	-1.22	.229
3	เป็นผู้ฟังที่ดี (Active listener)	3.66	.79	4.13	.54	-3.32	.002*
4	รู้จักวิธีการใช้ Flip Chart	3.06	.58	3.53	.54	4.14	.001*
5	เป็นกลางในเนื้อหาของการประชุม	3.51	.92	3.75	.60	-1.48	.147
6	กระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนความเห็น	3.04	.82	3.40	.72	2.11	.041*
7	กระตุ้นการแก้ปัญหาของทีม	3.02	.94	3.24	.67	-1.35	.184
8	รู้วิธีการนำกลุ่มในการใช้เครื่องมือแก้ปัญหา	2.97	.75	3.11	.53	0.97	.336
9	กระตุ้นการตัดสินใจของทีม	3.08	.92	3.33	.64	1.48	.147
10	จดบันทึกประเด็นได้อย่างรวดเร็ว	2.68	.76	3.44	.75	5.30	.001*
11	ทำความเข้าใจกับข้อมูลข่าวสาร	2.91	.70	3.22	.76	-2.15	.037*
12	รักษาประเด็นหลักในการพูดคุยและการ ทำงานของทีม	3.20	.72	3.51	.62	2.46	.018*
13	ให้ Feedback ด้วยคำพูดหรือการเขียน	3.20	.81	3.46	.81	-1.66	.103
14	สื่อสารความคิดและความรู้สึกอย่าง ชัดเจน	3.26	.72	3.53	.66	-1.77	.083
15	สร้างวัฒนธรรมของการทำงานเป็นทีม	3.22	.90	3.40	.68	-1.02	.315
16	แสวงหาทรัพยากรให้ทีม	3.11	.64	3.24	.71	0.97	.336
17	แสวงหาทรัพยากรด้านเทคนิคให้ทีม	3.08	.70	3.35	.83	-1.81	.077
18	ทำให้ทีมตัดสินใจด้วยความเห็นร่วม	3.35	.77	3.64	.76	-1.87	.068
19	อดทนต่อความขัดแย้งและทำให้ความขัด แย้งสงบลงได้	3.64	.90	3.68	.73	0.26	.800
20	เชื่อมโยงทีมกับวิทยากร	3.24	.93	3.37	.83	0.73	.466

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 19 พบว่า ความสามารถบทบาทผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยส่วนใหญ่สูงกว่าก่อนทดลอง โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6 รายการคือ เป็นผู้ฟังที่ดี ($\bar{X} = 4.13$ S.D. = 0.54) รู้จักการใช้ Flip Chart ($\bar{X} = 3.53$ S.D. = 0.54) กระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนความเห็น ($\bar{X} = 3.40$ S.D. = 0.72) จัดบันทึกประเด็นได้อย่างรวดเร็ว ($\bar{X} = 3.44$ S.D. = 0.75) ทำความกระจ่างจากข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.22$ S.D. = 0.76) รักษาประเด็นหลักในการ พูดคุยและการทำงานของทีมน ($\bar{X} = 3.51$ S.D. = 0.62) ซึ่งมีความเป็นไปได้ที่นักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุม ถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับความรู้และทักษะจากการเข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความร่วมมือ แต่ได้รับการพัฒนาจากการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยและการฝึกงานนอกสถานที่ก่อนสำเร็จการศึกษา และสอดคล้องกับการวิจัยของ แอลเพช (Alspach, 1991: 52-06a) ศึกษาความร่วมมือในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาพยาบาลปีที่ 4 ใน Washington, D.C. พบว่าค่าเฉลี่ยของความร่วมมือในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาพยาบาล ที่ผ่านการฝึกภาคสนามก่อนเป็น RN สูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้รับการฝึกภาคสนาม ดังนั้นแม้ว่านักศึกษากลุ่มควบคุมจะไม่ได้รับการเข้าร่วมโปรแกรมชุดกิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือก็ตาม การเรียนรู้โดยธรรมชาติย่อมเกิดขึ้นได้จากการฝึกงานก่อนสำเร็จการศึกษา ซึ่งเป็นโปรแกรมปกติของวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (SDLR) ของ
นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองเป็นรายบุคคล ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1	3.66	0.70	4.14	0.53
2	3.98	0.71	4.28	0.56
3	3.83	0.81	4.14	0.65
4	3.66	0.74	4.19	0.63
5	3.42	0.68	3.60	0.59
6	4.10	0.74	4.39	0.51
7	3.48	0.65	3.84	0.66
8	3.90	0.81	4.31	0.68
9	4.07	0.85	4.49	0.59
10	4.31	0.62	4.54	0.48
11	3.90	0.69	4.31	0.84
12	3.01	0.85	3.81	0.67
13	3.49	0.78	3.85	0.59
14	3.19	0.65	4.13	0.42
15	3.51	0.61	3.71	0.46
16	4.14	0.61	4.45	0.55
17	3.93	0.83	4.19	0.71
18	3.78	0.89	4.16	0.43
19	3.68	1.06	4.02	1.02
20	3.73	1.07	4.02	0.77
21	4.23	0.73	4.41	0.67
22	3.41	0.59	3.93	0.41
23	3.39	0.61	4.19	0.67

ตารางที่ 20 (ต่อ)

คนที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
24	3.61	0.82	4.02	0.60
25	4.16	0.70	4.39	0.68
26	2.89	0.77	4.12	0.76
27	3.61	0.78	4.07	0.89
28	3.63	0.56	3.86	0.57
29	3.56	0.97	4.13	0.78
30	3.83	1.02	3.93	0.56
31	3.61	0.75	4.06	0.62
32	2.96	0.67	4.18	0.62
33	3.49	0.71	4.05	0.83
34	3.68	0.90	4.07	0.67
35	3.86	0.77	4.16	0.68
36	3.17	0.83	3.86	0.47
37	3.40	0.56	3.78	0.49
38	3.01	0.59	3.95	0.66
39	4.10	0.72	4.48	0.61
40	3.78	0.75	4.29	0.56
41	2.85	0.88	3.79	0.92
42	3.90	0.94	3.98	0.72
43	3.51	0.78	4.29	0.52
44	3.20	0.80	3.72	0.83
45	3.56	0.54	3.86	0.59

จากตารางที่ 20 พบว่า ระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (SDLR) ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง โดยภาพรวมระดับ SDLR มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้น หลังการทดลองทุกคนคิดเป็นร้อยละ 100 เมื่อวิเคราะห์รายละเอียดพบว่านักศึกษาที่มี SDLR ระดับต่ำ จำนวน 7 คน มีพัฒนาการตนเองเพิ่มขึ้นทั้ง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 100 กล่าวคือ พัฒนาการตนเองจากระดับ SDLR ต่ำไปสู่ระดับ SDLR สูง จำนวน 5 คน และจากระดับ SDLR ต่ำ ไปสู่ระดับ SDLR ปานกลาง จำนวน 2 คน ส่วนนักศึกษาที่ระดับ SDLR ปานกลาง จำนวน 31 คน มีพัฒนาการตนเองจาก SDLR ปานกลาง ไปสู่ SDLR สูง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 70.97 และยังคงอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีค่าเฉลี่ย SDLR สูงขึ้น จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 29.03 สำหรับนักศึกษาที่มีระดับ SDLR สูง ทั้ง 7 คนยังคงมีระดับ SDLR สูง และมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลองทั้ง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 100

จากการทดลองรูปแบบการพัฒนา นักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ ซึ่งให้นิพจน์ว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีพัฒนาการ ตนเองเพิ่มขึ้น โดยมีระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานในการวิจัย

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง กลุ่มนักศึกษาที่มีระดับ (SDLR) ต่ำ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-test	p-value
ก่อนทดลอง	3.22	.18	-3.29	.009*
หลังทดลอง	3.67	.41		

*P<.05

จากตารางที่ 21 พบว่า ระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง SDLR ของกลุ่มนักศึกษาที่มีระดับต่ำ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลอง และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง กลุ่มนักศึกษาที่มีระดับ (SDLR) ปานกลาง ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-test	p-value
ก่อนทดลอง	3.68	0.16	-5.59	.030*
หลังทดลอง	3.95	0.29		

*P<.05

จากตารางที่ 22 พบว่า ระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (SDLR) ของกลุ่มนักศึกษาที่มีระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลอง และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง กลุ่มนักศึกษาที่มีระดับ (SDLR) สูง ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-test	p-value
ก่อนทดลอง	4.03	0.97	2.02	0.04*
หลังทดลอง	4.35	0.22		

*P<.05

จากตารางที่ 23 ระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง SDLR ของนักศึกษาที่มีระดับสูง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลองและมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการทำงานนำตนเอง (SDLR) ของ
นักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุมเป็นรายบุคคล ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1	3.07	0.60	3.64	0.62
2	3.68	0.83	3.95	0.88
3	4.07	1.03	4.40	0.73
4	3.44	0.89	3.64	0.62
5	3.85	0.67	4.31	0.68
6	3.61	0.68	4.07	0.78
7	3.44	0.63	3.83	0.50
8	4.14	0.59	4.20	0.58
9	3.95	0.75	4.52	0.59
10	2.66	1.08	3.22	1.03
11	3.40	0.78	3.69	0.68
12	3.66	0.88	3.67	0.61
13	3.90	0.93	3.90	0.66
14	3.43	0.74	3.73	0.78
15	3.49	0.87	3.95	0.94
16	3.51	0.83	4.14	0.61
17	3.12	0.68	3.36	0.68
18	3.56	0.88	3.90	0.88
19	4.10	1.02	4.21	0.96
20	3.41	1.10	3.95	0.81
21	3.40	0.90	3.86	0.61
22	3.73	0.68	4.10	0.69
23	3.44	0.68	3.74	0.83
24	3.45	0.83	3.93	0.68
25	3.78	0.92	4.36	0.98

ตารางที่ 24 (ต่อ)

คนที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
26	3.66	0.80	3.66	0.55
27	4.17	0.94	4.21	0.84
28	3.22	1.28	2.25	0.78
29	3.54	1.10	3.67	0.58
30	3.68	0.68	4.10	0.66
31	3.27	0.69	4.07	0.41
32	3.76	0.77	3.99	0.84
33	3.41	0.81	3.86	0.65
34	3.47	0.78	3.98	0.65
35	3.95	0.88	3.83	0.70
36	3.49	0.81	4.00	0.66
37	3.63	0.94	4.12	0.86
38	3.09	0.92	3.43	0.86
39	3.66	0.97	3.52	0.94
40	3.42	1.06	3.81	0.80
41	3.40	0.89	3.99	0.73
42	3.24	0.60	3.43	0.77
43	3.42	0.79	3.99	0.62
44	3.12	0.86	3.49	0.50
45	2.76	0.60	2.93	0.63

จากตารางที่ 24 พบว่า ระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (SDLR) ของ นักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุมมีระดับต่ำ จำนวน 7 คน นักศึกษามีพัฒนาการตนเองจากระดับ SDLR ต่ำ สู่อันดับ SDLR ปานกลาง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 42.85 ส่วนอีก 4 คน คิดเป็น ร้อยละ 57.14 ยังคงมีระดับ SDLR ต่ำ เป็นที่น่าสังเกตว่า มี 1 คน คือ คนที่ 28 มีระดับ SDLR ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าก่อนการทดลอง ส่วนนักศึกษามีพัฒนาการตนเอง จากระดับ SDLR ปานกลาง

จำนวน 34 คน ในจำนวนนี้นักศึกษามีพัฒนาการตนเองจากระดับ SDLR ปานกลาง สู่วระดับ SDLR สูง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 26.47 ยังคงอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 73.53 ในจำนวนนี้มีค่าเฉลี่ยของระดับ SDLR เท่าเดิม 2 คน สำหรับนักศึกษาที่มีระดับ SDLR สูง จำนวน 4 คน ยังคงอยู่ในระดับ SDLR สูง และมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้น เล็กน้อย

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง กลุ่มนักศึกษาที่มีระดับ (SDLR) ต่ำก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-test	p-value
ก่อนทดลอง	3.07	0.27	-1.52	.071
หลังทดลอง	3.51	0.49		

*P<.05

จากตารางที่ 25 พบว่า ระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (SDLR) ของกลุ่มควบคุม ในกลุ่มนักศึกษาที่มีระดับความพร้อมต่ำ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลองเล็กน้อย เมื่อเทียบกับเกณฑ์ระดับความพร้อม และไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง กลุ่มนักศึกษาที่มีระดับ (SDLR) ปานกลางก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-test	p-value
ก่อนทดลอง	3.67	0.17	-1.027	0.344
หลังทดลอง	3.79	0.23		

*P<.05

จากตารางที่ 26 พบว่า ระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (SDLR) ของกลุ่มควบคุม ในกลุ่มนักศึกษาที่มีระดับความพร้อมปานกลาง สูงกว่าก่อนการทดลอง เล็กน้อย และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง กลุ่มนักศึกษาที่มีระดับ (SDLR) สูง ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-test	p-value
ก่อนทดลอง	4.12	0.13	-.398	.759
หลังทดลอง	4.23	0.14		

*P<.05

จากตารางที่ 27 พบว่า ระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (SDLR) ของกลุ่มควบคุม ในกลุ่มนักศึกษาที่มีระดับความพร้อมสูง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลองเล็กน้อย และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อน
และหลังการทดลอง

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
เป็นรายบุคคลก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
1	2.75	2.56	2.86	2.56
2	3.01	2.72	3.04	2.72
3	2.50	3.27	2.74	3.40
4	3.00	2.52	3.08	2.46
5	2.50	3.08	2.73	3.18
6	3.29	2.80	3.31	2.70
7	2.74	3.00	2.75	2.74
8	2.88	3.40	2.89	3.18
9	3.27	2.69	3.33	2.67
10	3.27	2.50	3.37	2.50
11	2.89	3.25	2.96	3.25
12	2.45	2.80	2.67	2.50
13	2.96	3.21	3.00	3.12
14	2.50	3.64	2.71	3.60
15	2.86	3.36	2.85	3.36
16	3.30	3.15	3.39	3.15
17	2.99	2.70	3.03	2.98
18	2.50	2.50	2.52	2.60
19	2.97	3.40	3.07	3.45
20	2.50	2.94	2.75	2.94
21	3.40	2.80	3.47	2.70
22	2.90	3.40	2.92	3.20

ตารางที่ 28 (ต่อ)

คนที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
23	2.85	3.02	2.72	3.02
24	2.87	3.36	2.80	3.36
25	3.41	3.30	3.44	2.75
26	2.46	3.23	2.56	3.26
27	3.08	3.30	3.10	3.39
28	2.46	2.76	2.80	2.80
29	3.03	3.06	3.10	3.00
30	2.86	2.70	2.92	2.50
31	3.19	2.90	3.23	2.90
32	2.80	2.80	2.89	2.70
33	3.07	2.86	3.16	2.98
34	3.10	2.80	3.19	2.90
35	3.18	2.72	3.28	2.77
36	2.93	2.60	2.95	2.67
37	2.80	3.00	2.85	3.30
38	3.28	2.50	3.30	2.30
39	3.20	3.00	3.44	2.70
40	2.70	2.57	3.06	2.65
41	2.56	2.32	2.58	2.40
42	3.00	2.87	3.07	3.08
43	3.14	3.34	3.15	3.34
44	2.47	2.35	2.58	2.83
45	2.79	2.31	2.68	2.31

จากตารางที่ 28 พบว่า หลังการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มากกว่าก่อนการทดลอง และนักศึกษากลุ่มควบคุม โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มทดลองเพิ่มขึ้น 42 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33 ลดลง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.66 ส่วนนักศึกษากลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นเพียง 18 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ที่เหลืออีก 27 คน มีผลทางการเรียนคงเดิม 12 คน คิดเป็นร้อยละ 26.66 และลดลง 15 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มทดลองและนักศึกษากลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-test	p-value
นักศึกษากลุ่มทดลอง	2.89	0.29	-0.71	0.47
นักศึกษากลุ่มควบคุม	2.94	0.35		

จากตารางที่ 29 พบว่า ก่อนการทดลองนักศึกษากลุ่มทดลองและนักศึกษากลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในกลุ่มทดลองและนักศึกษา
กลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-test	P-value
นักศึกษาในกลุ่มทดลอง	2.96	0.27	1.42	0.159
นักศึกษาในกลุ่มควบคุม	2.87	0.32		

จากตารางที่ 30 พบว่า หลังการทดลอง นักศึกษาในกลุ่มทดลองและนักศึกษาในกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในกลุ่มทดลองก่อนและหลัง
การทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-test	P-value
ก่อนการทดลอง	2.89	0.29	-3.75	0.001*
หลังการทดลอง	2.96	0.27		

จากตารางที่ 31 พบว่า นักศึกษาในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลพบว่า หลังการทดลอง นักศึกษาในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาในกลุ่มควบคุม และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในกลุ่มทดลองหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลอง

ส่วนที่ 5 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
(SDLR) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง
ก่อนและหลังการทดลอง

ความสัมพันธ์ระหว่าง SDLR กับ GPA	r	P-value
ก่อนการทดลอง	.091	.342
หลังการทดลอง	.873	.001*

จากตารางที่ 32 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง พบว่า หลังการทดลองรูปแบบการพัฒนานักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($r = .873$ $P = .001$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าโปรแกรมการทดลองส่งผลต่อการพัฒนาความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาพยาบาลและเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาพยาบาล

ตอนที่ 4 ประเมินรูปแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้หลังการทดลอง

การประเมินรูปแบบของการพัฒนานักศึกษา ผู้วิจัยประเมินในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ประเมินด้านลักษณะของผู้เรียนตามบุคลิกลักษณะนิสัยของนักศึกษาพยาบาล กลุ่มทดลอง
  - 1.1 พฤติกรรมผู้เรียนเมื่อเปรียบเทียบกับคนทั่วไปในสังคม
  - 1.2 คุณลักษณะตามบุคลิกของนักศึกษาพยาบาล ประเมินโดยตนเอง ผู้ปกครอง อาจารย์ที่ปรึกษาและเพื่อน
  - 1.3 ลักษณะบางประการของผู้เรียน
  - 1.4 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาพยาบาล

ในการประเมินลักษณะของผู้เรียน ผู้วิจัยประเมินโดยใช้แบบประเมินในโปรแกรมและประเมินจากการสังเกต สอบถาม สัมภาษณ์นักศึกษาที่เข้ารับการอบรมเป็นรายบุคคล กล่าวคือ การประเมินโดยใช้แบบประเมิน นักศึกษากลุ่มทดลองเป็นผู้ประเมินตนเองเป็นหลัก โดยนักศึกษาตอบแบบประเมินแต่ละกิจกรรมที่บรรจุในโปรแกรม การประเมินลักษณะตามบุคลิกลักษณะของนักศึกษาพยาบาลนั้น มีผู้ใกล้ชิดคือ บิดามารดา อาจารย์ที่ปรึกษาประจำตัวนักศึกษา และเพื่อนสนิท เป็นผู้ร่วมประเมิน โดยตัวนักศึกษาเป็นผู้สรุปเองว่าในที่สุดคุณลักษณะในทางลบและทางบวกของนักศึกษาเป็นอย่างไร สำหรับการประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาพยาบาลในกิจกรรมที่ 8 อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้นิเทศประจำกลุ่มเป็นผู้ประเมิน ส่วนการติดตามเป็นรายบุคคลที่มีระดับ SDLR ต่ำทั้ง 7 ราย ผู้วิจัยประเมินโดย การสังเกต พฤติกรรมในการติดตามทุกกิจกรรมที่ผู้วิจัยออกแบบสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน

2. การติดตาม เสริมแรงให้กำลังใจนักศึกษาที่มีระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (SDLR) ต่ำ
3. การประเมินภาพรวมโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ด้านเนื้อหาสาระต่อการเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ด้านวิธีการจัดอบรมและพัฒนานักศึกษา ประเมินโดยนักศึกษาและอาจารย์

1. ประเมินด้านลักษณะของผู้เรียนตามบุคลิกลักษณะนิสัยของนักศึกษาพยาบาล

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบพฤติกรรมผู้เรียนกับคนทั่วไปในสังคม ของนักศึกษาพยาบาล

กลุ่มทดลอง

ลักษณะผู้เรียน	คนทั่วไปในสังคม		ตัวท่านเอง		t-test	p-value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ความขยันหมั่นเพียร	3.38	.96	3.33	.65	.27	.785
2. ความอดทน	3.45	1.04	3.90	.65	-2.55	.015*
3. ความสามารถพึ่งตนเอง	3.90	1.18	4.40	.67	-2.58	.013*
4. การมีวินัย	3.02	1.04	3.83	.69	-4.39	.001*
5. ฉันทะ (พอใจ ศรัทธา อยากทำ สิ่งที่ดีให้สำเร็จ)	3.64	1.10	4.26	.66	-3.50	.001*
6. สัจจะ (ตั้งใจจริงและจริงใจต่อ การทำงาน)	3.54	1.12	4.30	.64	-3.74	.001*
7. ความรับผิดชอบ ความสำนึกใน หน้าที่	3.45	1.15	4.26	.70	-4.39	.002*
8. ความกตัญญู (กระทำการเพื่อ ทดแทนบุญคุณ)	3.71	1.31	4.76	.57	-5.36	.001*
9. ความมีสติและรอบคอบ	3.40	1.04	3.71	.55	-1.87	.068
10. ความตั้งใจดี (การคิดที่เป็น กลาง ความเที่ยงตรงในการ วินิจฉัย)	3.30	.95	3.95	.58	-4.04	.001*
11. ความเมตตา ความปรารถนาดี ต่อกัน	3.04	1.17	4.26	.79	-6.25	.003*
12. ความไม่เห็นแก่ตัว ไม่เอา เปรียบใคร	3.43	.92	4.09	.39	-4.58	.001*

จากตารางที่ 33 พบว่าลักษณะของผู้เรียน เมื่อนักศึกษาพยาบาลเปรียบเทียบกับตนเอง กับบุคคลทั่วไปในสังคม นักศึกษามองตนเองในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยมากกว่าคนทั่วไปในสังคม 11 รายการ และมีเพียงรายการเดียวที่มองว่าน้อยกว่าบุคคลทั่วไปในสังคม คือ ความขยันหมั่นเพียร และเมื่อวิเคราะห์ถึงตัวนักศึกษาเองพบว่า ลักษณะเด่นของนักศึกษากลุ่มทดลอง มีพฤติกรรม มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับ 1 คือ ความมกัตัญญ (กระทำการเพื่อทดแทนบุญคุณ) โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.76$ S.D. = .57) รองลงมาคือ ความสามารถพึ่งตนเอง ($\bar{X}=4.40$ S.D. = .67) อันดับ 3 คือ สัจจะตั้งใจจริงและจริงใจต่อการทำงาน ($\bar{X}=4.30$ S.D. = .64)

เมื่อวิเคราะห์พฤติกรรมผู้เรียนในนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองจะเห็นได้ว่าผู้เรียนมีความมกัตัญญ กระทำการเพื่อตอบแทนพระคุณมีค่าเฉลี่ยสูงสุด สอดคล้องกับการสำรวจและสัมภาษณ์ในเบื้องต้น พบว่าที่ตั้งใจเข้ามาเรียนพยาบาลเพื่อสำเร็จการศึกษาเป็นพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 53.34 ส่วนอีก 21 คน คิดเป็นร้อยละ 46.66 เข้ามาเรียนเพราะต้องการตอบแทนพระคุณพ่อแม่ เรียนเพราะต้องการให้พ่อแม่สมหวังในตัวผู้เรียน และยังพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่พึ่งพาตนเองได้ มีความตั้งใจจริงและจริงใจต่อการทำงาน มีเพียงส่วนน้อยที่ยังต้องกระตุ้นให้ถึงเป้าหมาย

ตารางที่ 34 คุณลักษณะตามบุคลิกของนักศึกษาพยาบาลประเมินโดยตนเอง บิดา มารดา
อาจารย์ที่ปรึกษาและเพื่อนในด้านบวก

คุณลักษณะตามบุคลิกของนักศึกษาพยาบาล	อันดับ	ความถี่
- โอบอ้อมอารี	1	29
- รับฟังความเห็นของผู้อื่น	2	26
- ร่าเริง	3	23
- เอื้อเฟื้อมีน้ำใจต่อผู้อื่น	4	22
- เต็มใจต่อการพบปะและสัมผัสกับบุคคลอื่น	5	21
- เคารพความจริง	6	20
- กล้าตัดสินใจ	7	19
- ไว้ใจได้	8	18
- ช่างฝัน	9	15
- เชื้อมั่นในตนเอง	10	14
- มีประสิทธิภาพ	11	12
- ช่างสังเกต	12	11
- มีปฏิภาณไหวพริบ	13	10
- หนักแน่น	14	9
- รู้จักประยุกต์เพื่อนำไปใช้	15	8
- มีความรับผิดชอบ	16	7
- ใจดี	17	6
- มองการณ์ไกล	18	5
- ยุติธรรม	19	3

จากตารางที่ 34 พบว่า เมื่อให้นักศึกษาประเมินลักษณะเด่น 3 อันดับแรก จากการประเมินคุณลักษณะตามบุคลิกของตน ประเมินโดยตนเอง บิดามารดา หรือผู้ปกครอง อาจารย์ที่ปรึกษา และเพื่อนสนิท สรุปได้ว่าลักษณะเด่นของนักศึกษาในกลุ่มทดลอง 3 อันดับแรกคือ ความโอบอ้อมอารี รองลงมาคือรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และอันดับ 3 คือ เป็นผู้ที่มีความร่าเริง ซึ่งเป็นลักษณะตามธรรมชาติของวัย และลักษณะของอาชีพพยาบาลคือโอบอ้อมอารี และมีความเมตตากรุณาต่อเพื่อนมนุษย์

ตารางที่ 35 คุณลักษณะตามบุคลิกของนักศึกษาพยาบาลประเมินโดยตนเอง บิดา มารดา
อาจารย์ที่ปรึกษาและเพื่อนในด้านลบ

คุณลักษณะตามบุคลิกของนักศึกษาพยาบาล	อันดับ	ความถี่
- อารมณ์อ่อนไหว	1	15
- ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น/ไม่กล้าถาม	2	13
- มีความเครียด	3	11
- โอนเอียงง่าย	4	9
- ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง	5	8
- ชอบโต้เถียง	6	7
- ขี้โมโห	7	5
- ไม่สู้ในสิ่งยาก	8	4
- บุดบึ้งขี้งอน	8	4
- ขี้คุย	10	3
- หัวแข็ง	11	2
- เห็นแก่ตัว (บางครั้ง)	11	2
- หุนหันพลันแล่น	11	2
- เชื่องช้า เฉื่อยชา	11	2
- ก้าวร้าว	11	2
- ขี้เบ่ง	16	1

จากตารางที่ 35 พบว่า ลักษณะตามบุคลิกลักษณะที่แสดงออกในด้านลบ 3 อันดับแรกคือ อารมณ์อ่อนไหว รองลงมาคือไม่กล้าแสดงความคิดเห็น / ไม่กล้าถาม และอันดับที่ 3 คือ มีความเครียด ซึ่งลักษณะตามบุคลิกในด้านลบทั้ง 3 ลักษณะเป็นลักษณะภายในของผู้เรียนที่สามารถพัฒนาได้ สำหรับความเครียดนั้นสอดคล้องกับการวิจัยของ สุวรรณ อนุสันติ (2541) พบว่า นักศึกษาพยาบาลมีความเครียดส่วนมากมาจากลักษณะการเรียนการสอนในวิชาชีพ กระบวนการสอนบรรจุเนื้อหาทำให้ยากต่อการจดจำ รองลงมาคือ กลัวการสอบ ไม่มีเวลาทบทวนสิ่งที่เรียน ไม่มีเวลาพักผ่อน ทำการบ้านส่งไม่ทันตามกำหนด และเหตุผลที่สำคัญมักพบว่า สิ่งที่ทำให้นักศึกษาพยาบาลเกิดความเครียด วิตกกังวล กลัวและไม่มั่นใจในตนเอง เกรงว่าจะไม่ผ่านการสอบขึ้นทะเบียนอนุญาตการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ

ตารางที่ 36 จำนวนและร้อยละของลักษณะบางประการของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง

ลักษณะบางประการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ข้าพเจ้าเป็นคนไม่ค่อยขยันมักทำงานแบบจวนตัว	29	64.44
2. ข้าพเจ้าเป็นคนอดทนยอมเหนื่อยเพื่อให้งานเสร็จ	26	57.78
3. ข้าพเจ้ามีความสามารถในการพึ่งตนเองได้	19	42.22
4. นักศึกษาบางคนมีวินัย สามารถบังคับตนเองให้ทำตามระเบียบข้อบังคับ	25	55.55
5. แม้จะเป็นงานที่ไม่ชอบ นักศึกษาบางคนพยายามสร้างความพอใจให้เกิดความอยากทำ	24	53.33
6. ข้าพเจ้ารักความจริงและจริงใจในการทำงาน	27	60.00
7. ข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย	22	48.89
8. นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ลืมนพระคุณของสถาบัน และอุทิศตนทำงานให้แม้จะไม่ค่อยมีเวลา	17	37.78
9. นักศึกษาบางคนมีสติ สมานจิ จดจ่อ และรอบคอบในการทำงานหรือการตัดสินใจ	22	48.89
10. นักศึกษาบางคนมีจิตใจบริสุทธิ์ ปราศจากอคติ ตัดสินสิ่งต่าง ๆ โดยไม่กลัวตัวเองเสียผลประโยชน์	23	51.11
11. นักศึกษาส่วนใหญ่มีความตั้งใจที่จะแบ่งปันหรือแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่น	20	44.44
12. นักศึกษาส่วนใหญ่จะไม่เอาเปรียบใครในการทำงานกลุ่ม ยอมทำงานมากกว่าผู้อื่น	23	51.11

จากตารางที่ 36 พบว่า ลักษณะเด่นของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง คือ อันดับ 1 ข้าพเจ้าเป็นคนไม่ค่อยขยันมักทำงานแบบจวนตัว จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 64.44 รองลงมาคือ ข้าพเจ้ารักความจริงและจริงใจในการทำงาน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และอันดับ 3 ข้าพเจ้าเป็นคนอดทนยอมเหนื่อยเพื่อให้งานเสร็จ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 57.78 อันดับ 4 คือนักศึกษาบางคนมีวินัยสามารถบังคับตนให้ทำตามระเบียบข้อบังคับ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 55.55 อันดับ 5 คือ แม้จะเป็นงานที่ไม่ชอบ นักศึกษาบางคนพยายามสร้างความพอใจให้เกิดความอยากทำ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตารางที่ 37 พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ประเมินโดย
อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้นิเทศประจำกลุ่ม

พฤติกรรมการเรียน	$\bar{X}$	S.D.
ตรงเวลา รับผิดชอบ ส่งงานครบ	4.47	0.64
สนใจใฝ่รู้ในการเรียน	4.23	0.37
รู้จักค้นคว้าหาความรู้นอกห้องเรียน	4.05	0.49
ช่างซักถาม สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้	3.80	0.71
สามารถเรียนได้ด้วยตนเอง	4.07	0.45
ชอบทำงานท้าทายความสามารถ	3.97	0.81

จากตารางที่ 37 พบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ มีความสามารถในบทบาทผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้โดยการชี้นำตนเอง อยู่ในระดับดีทุกพฤติกรรมและมีการพัฒนาในเรื่องการตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบ ส่งงานครบเป็นอันดับที่ 1 ($\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.64) อันดับที่ 2 คือ สนใจใฝ่รู้ในการเรียน ($\bar{X} = 4.23$ S.D. = 0.37) และอันดับ 3 คือ สามารถเรียนได้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.07$ S.D. = 0.45) และสำหรับพฤติกรรมที่พบว่านักศึกษาพยาบาลแสดงออกน้อยที่สุดในการเข้าร่วมกิจกรรมในการทดลองคือ ช่างซักถามและสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.80$ S.D. = 0.71)

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ความคิดเห็นเพิ่มเติมของอาจารย์ที่ปรึกษากลุ่มทดลองที่มีต่อการพัฒนานักศึกษาในด้านการส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองและการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้

1. ได้มองเห็นภาพรวมของความคิดของนักศึกษาว่า กลุ่มกำลังคิดแก้ปัญหาอะไรอยู่ สิ่งนั้นเป็นอะไร มีประโยชน์อย่างไร และจะนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่น ๆ ได้อย่างไร
2. ฝึกทักษะในการสื่อสาร (สำหรับนักศึกษาที่ไม่ค่อยพูด) และการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
3. การอภิปรายปัญหาในแต่ละกรณีศึกษา ได้ฝึกนักศึกษาได้รู้จักกระบวนการกลุ่ม และทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

4. ฝึกทักษะในการประเมินผลทั้งการประเมินผลตนเองและเพื่อน
5. ฝึกทักษะการสังเกตและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
6. นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น และมีความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น

7. กิจกรรมนอกเวลาเรียนสร้างบรรยากาศเป็นกันเองระหว่างผู้เรียนและผู้สอน การอภิปรายบางกรณีศึกษาที่มีความสนุก ชบขัน และได้รับทราบปัญหาบางอย่างจากนักศึกษา การฝึกบทบาทผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา ทำให้อาจารย์ได้มองเห็นภาพรวมของความคิด ได้ฝึกทักษะการสื่อสาร ฝึกทักษะกระบวนการกลุ่ม และทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และทักษะการประเมินผลตนเองและเพื่อน

ในการทดลองครั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่า อาจารย์ที่ปรึกษาที่ทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์การเรียนรู้จากการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหา เป็นการใช้วิจารณญาณทางความคิดในการแก้ปัญหาร่วมกัน

นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่เข้าร่วมกิจกรรมในการฝึกปฏิบัติบทบาทผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ให้ความเห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่ สนใจใฝ่รู้ในการเรียนรู้จักค้นคว้าหาความรู้นอกห้องเรียน นักศึกษาบางคนเตรียมตัวอ่านโจทย์ปัญหามาล่วงหน้า นักศึกษาบางคนช่างซักถาม สร้างบรรยากาศในการอภิปรายได้ดี ส่วนใหญ่รับผิดชอบในการส่งงานมีบางคนที่ยังเข้าร่วมกิจกรรมสาย (เสมอ) และมักเป็นคนเดิม ๆ หลังจากการเข้ากลุ่มแล้ว พฤติกรรมเปลี่ยนไปในทางบวก โดยภาพรวมเชื่อว่านักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และผลการประเมินโดยภาพรวมจากการฝึกบทบาทผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์การประเมิน

2. การติดตาม เสริมแรง ให้กำลังใจนักศึกษาที่มีระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (SDLR) ต่ำ

ตารางที่ 38 การติดตามนักศึกษาเป็นรายบุคคลที่มีระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในระดับ (SDLR) ต่ำ

คนที่	เกรดเฉลี่ย	เป้าหมายในชีวิต	วิชาที่ถนัด	วิชาถนัดน้อย	การพบนักศึกษา
12.	2.45	- ประกอบอาชีพอิสระที่ไม่เกี่ยวกับพยาบาล	- การพยาบาลผู้สูงอายุ - การพยาบาลผู้ใหญ่	- คณิตศาสตร์ - สถิติ - จริยศาสตร์	2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง
14.	2.50	- ธุรกิจที่ไม่ใช่พยาบาล	- พยาบาลอนามัยชุมชน - สถิติศาสตร์ - จิตเวช	- การพยาบาลผู้ใหญ่ - การพยาบาลเด็ก	2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง
26.	2.46	- Head ward รพ.เอกชน - แอร์โฮสเตส - ทำธุรกิจส่วนตัว	- การพยาบาลผู้ใหญ่ - การพยาบาลผู้สูงอายุ	- สถิติ 1 - สถิติ	2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง
32.	2.80	ไม่แน่ใจในตัวเอง อาจจะประกอบอาชีพอิสระ หรือมีธุรกิจส่วนตัว	- การพยาบาลพื้นฐาน - การพยาบาลผู้ใหญ่	- สถิติศาสตร์ - ภาษาอังกฤษ - ชีวเคมี	2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง
38.	3.28	- ทำงานที่ไม่เกี่ยวกับการพยาบาลแต่ยังไม่ทราบว่าตนเองชอบอะไร	- การพยาบาลสูติ - การพยาบาลผู้สูงอายุ - การพยาบาลจิตเวช	- การพยาบาลผู้ใหญ่ - การพยาบาลเด็ก	2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง
41.	2.56	- ไม่แน่ใจในตัวเอง - อาจประกอบอาชีพส่วนตัว	- กายวิภาค - การพยาบาลจิตเวช - ภาษาไทย	- ภาษาอังกฤษ - สถิติศาสตร์ - กฎหมาย	3 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง
44.	2.47	- ลาออกจากอาชีพพยาบาล - ประกอบอาชีพส่วนตัวเน้นเกษตรกรรมยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง	- การพยาบาลผู้ใหญ่ - สถิติ - การพยาบาลผู้สูงอายุ	- กายวิภาค - การพยาบาลเด็ก - จิตเวช	3 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง

ตารางที่ 38 การสำรวจข้อมูลนักศึกษากลุ่มทดลอง เกี่ยวกับเป้าหมายในชีวิต อีก 10 ปีข้างหน้า คิดว่าตนเองจะอยู่ในสถานภาพใด พบว่า นักศึกษาที่มีระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (SDLR) ต่ำ จำนวน 7 ราย ที่ต้องติดตามเป็นพิเศษ เมื่อศึกษาเกรดเฉลี่ย พบว่ามี 5 ราย มีเกรดเฉลี่ยอยู่ในระดับ (2.45 -2.56) เป็นเพศหญิงทั้ง 5 รายคือ คนที่ 12 คนที่ 14 คนที่ 26 คนที่ 41 และคนที่ 44 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 2.45, 2.50, 2.46, 2.56 และ 2.47 ตามลำดับ ส่วนอีก 2 ราย คะแนนเฉลี่ย มากกว่า 2.75 เป็นเพศหญิง 1 ราย และ เพศชาย 1 ราย คือคนที่ 32 และคนที่ 38 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 2.80 และ 3.28 เป็นที่น่าสังเกตว่านักศึกษาที่มีความพร้อมต่ำส่วนใหญ่ (5 ราย) ไม่ได้ตั้งเป้าหมายในชีวิตหรือมีเป้าหมายที่ไม่แน่นอนที่จะทำงานในอาชีพพยาบาล

คำแนะนำที่ให้สำหรับนักศึกษาที่มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่ำ

การวางแผนการเรียน

เพื่อความสำเร็จในการศึกษา ชั้นแรกนักศึกษาจะต้องวางแผนการเรียนเอาไว้ก่อน การเรียนที่ไม่มีแผน ไม่มีตารางปฏิบัติงานในรอบสัปดาห์ ไม่มีนักศึกษาคนใด หรือแม้แต่นักศึกษาที่ฉลาดที่สุดจะประสบผลสำเร็จในการสอบได้ ในขณะเดียวกัน การสร้างแผนที่ยุ่งยากซับซ้อนก็จะทำให้ทำตามแผนได้ยาก นักศึกษาที่ประสบความสำเร็จได้ให้ความเห็นสอดคล้องกันว่า การเขียนตารางเรียนเอาไว้ นับเป็นพื้นฐานของการศึกษาในลำดับต่อไป

ในการทำตารางเรียนชั้นแรกต้องบันทึกว่านักศึกษาทำอะไรไปแล้วบ้างในสัปดาห์ที่ผ่านมา บันทึกจากวันจันทร์ถึงวันอาทิตย์ ในตารางนี้ควรเขียนชั่วโมงที่เข้าเรียนใน Class การติวร่วมกับเพื่อน การสัมมนา การฝึกในห้องเรียน ส่วนเวลาที่เหลือจะเป็นเวลาของการรับประทานอาหาร พักผ่อน เล่นกีฬา ดูทีวี เวลาที่เหลือจริง ๆ ที่จะใช้เป็นเวลาสำหรับการอ่านหนังสือ จากการบันทึกนี้นักศึกษาจะพบว่า เวลาที่เหลือเกือบจะไม่มี ดังนั้นนักศึกษาจะต้องแบ่งเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน และเวลาที่เป็นตัวของตัวเองในการทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา เพื่อเตรียมตัวสอบความรู้รอบยอทางการแพทย์ก่อนสำเร็จการศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการเรียนตามตารางของนักศึกษา

1. การเรียนกับการพักผ่อนควรสมดุลกัน ดังนั้นเวลาที่ขึ้นฝึกปฏิบัติบนหอผู้ป่วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวรบ่าย และเวรดึก เมื่อเสร็จภารกิจจากการฝึกงาน ควรได้มีเวลาพักผ่อนอย่างเพียงพอ ไม่ใช้เวลาไปกับการท่องเที่ยวสังสรรค์ หรือเดินทางกลับบ้าน ควรจัดเวลาว่างทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา และที่จะเรียนในสัปดาห์ต่อไป
2. แบ่งเวลาเรียนให้เหมาะสมกับทุกวิชา วิชาบางวิชาต้องใช้เวลาเรียนมากกว่าวิชาอื่น ๆ ใช้เวลาศึกษาวิชาที่อ่อนที่สุดให้มากที่สุด อย่าทอดทิ้งวิชาที่ไม่ชอบ หรือไม่ถนัด
3. เข้าเรียนให้ตรงเวลา การเข้าชั้นเรียนสายแสดงถึงการขาดวินัยและความตั้งใจในการเรียน การฟัง lecture แต่ละครั้งมีความหมายมาก จะต้องติดตามสนใจทุกวิชา และทำ Note ย่อสรุปว่าได้เรียนอะไรไปบ้าง หรือวิชาที่ยากไม่เข้าใจ ทำหมายเหตุไว้ปรึกษาอาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ปรึกษา
4. แบ่งเวลาพักให้ถูกต้อง นักศึกษาต้องวางแผนดูหนังสือที่วางไว้อย่างเคร่งครัด ถ้าทำไม่สำเร็จไม่ควรหมกมุ่นกังวลใจ ในเบื้องต้นอาจปรึกษาเพื่อนที่มีความถนัดในวิชาที่เราไม่ถนัดช่วยติว หรือหาหรืออาจารย์ประจำวิชาเพื่อจัด class สอนเสริมในโอกาสต่อไป

3. การประเมินรูปแบบการพัฒนานักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความร่วมมือในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้

ตารางที่ 39 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองที่มีต่อการใช้รูปแบบการพัฒนานักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความร่วมมือในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้

โปรแกรม	เนื้อหาสาระ ต่อ การเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง		การวัดและประเมินผลการเรียนรู้		วิธีการจัดอบรมและพัฒนา นักศึกษา	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
กิจกรรม						
กิจกรรมที่ 1 สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง	4.46	0.60	4.09	0.72	4.37	0.64
กิจกรรมที่ 2 ทำความรู้จักกับตนเอง	4.39	0.69	4.33	0.71	4.05	0.58
กิจกรรมที่ 3 การวางแผนบริหารเวลาเรียนและการเข้าร่วมกิจกรรม	4.35	0.87	3.95	0.76	3.86	0.83
กิจกรรมที่ 4 กิจกรรม"หนังสือในดวงใจ"	4.61	0.69	4.46	0.58	4.26	0.76
กิจกรรมที่ 5 กิจกรรม"ฟังอย่างฉลาด"	4.23	0.72	4.15	0.84	4.00	0.75
กิจกรรมที่ 6 "EQ ของคุณเป็นอย่างไร"	4.18	0.76	4.06	0.75	3.66	0.89
กิจกรรมที่ 7 การพัฒนาการคิดแบบบูรณาการ	4.57	0.66	4.49	0.56	4.41	0.73
กิจกรรมที่ 8 ฝึกประสบการณ์บทบาท Facilitator						
8.1 เรื่องที่ 1 ทศนศึกษาออกสถานที่	4.18	0.82	4.16	0.79	4.30	0.85
8.2 เรื่องที่ 2 ฉีดยาผิด	4.34	0.67	4.14	0.64	4.22	0.72
8.3 เรื่องที่ 3 คนเจ็บห้องคลอด	4.29	0.78	4.17	0.78	3.93	0.91
8.4 เรื่องที่ 4 เด็กชัก	4.05	0.73	3.86	0.72	4.01	0.91
8.5 เรื่องที่ 5 โครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค	4.33	0.72	4.18	0.83	4.06	0.83
8.6 เรื่องที่ 6 ผู้ป่วยโรคลมชัก	4.27	0.88	3.97	0.77	4.03	1.01
8.7 เรื่องที่ 7 วิงเพื่อสุขภาพ	4.21	0.74	4.04	0.76	3.92	0.75
8.8 เรื่องที่ 8 อุบัติเหตุ	4.03	0.73	3.72	0.84	3.89	0.88
8.9 เรื่องที่ 9 ทำหมัน	4.16	0.79	3.93	0.86	3.87	0.92
8.10 เรื่องที่ 10 ลูกของมารศรี	4.22	0.82	3.89	1.42	3.92	1.06
8.11 เรื่องที่ 11 แต่งงาน	4.08	0.77	3.95	0.90	3.89	0.95

ตารางที่ 39 (ต่อ)

โปรแกรม	เนื้อหาสาระ ต่อ การเตรียมความ พร้อมในการ เรียนรู้ด้วยการ นำตนเอง		การวัดและ ประเมินผล การเรียนรู้		วิธีการจัด อบรมและ พัฒนา นักศึกษา	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
กิจกรรม						
8.12 เรื่องที่ 12 นักโทษหนีคุก	4.04	0.87	3.92	0.91	3.95	0.93
8.13 เรื่องที่ 13 การตัดสินใจเลือกงาน	4.37	0.73	4.20	0.82	4.13	0.86
8.14 เรื่องที่ 14 ความอ้วนเป็นเหตุ	4.30	0.74	3.96	0.89	4.05	0.84
8.15 เรื่องที่ 15 เลือกตั้งประธานบริหารส่วนตำบล	4.13	0.81	4.12	0.77	3.96	0.91

จากตารางที่ 39 ความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองที่มีต่อการเข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ด้านเนื้อหาสาระต่อการเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง พบว่ากิจกรรมทุกกิจกรรม มีเนื้อหาสาระเหมาะสมต่อการเตรียมความพร้อมในระดับมาก และที่มากเป็นอันดับแรกคือ กิจกรรม "หนังสือในดวงใจ" ($\bar{X} = 4.61$ S.D. 0.69) รองลงมาคือ การพัฒนาการคิดแบบบูรณาการ ($\bar{X} = 4.57$ S.D. 0.66) และอันดับที่ 3 คือ การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ($\bar{X} = 4.46$ S.D. 0.60) สำหรับความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ นักศึกษาพยาบาลให้ความเห็นว่ามีความเหมาะสมมาก การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมอันดับ 1 คือ การพัฒนาการคิดแบบบูรณาการ ($\bar{X} = 4.49$ S.D. 0.56) รองลงมาคือ กิจกรรมหนังสือในดวงใจ ($\bar{X} = 4.46$ S.D. 0.58) และอันดับ 3 คือ ทำความรู้จักกับตนเอง ($\bar{X} = 4.33$ S.D. 0.71) ส่วนวิธีการจัดอบรมและพัฒนานักศึกษา พบว่า ที่มีความเหมาะสมมากอันดับ 1 คือ การพัฒนาการคิดแบบบูรณาการ เช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 4.41$ S.D. 0.73) รองลงมาคือ สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ($\bar{X} = 4.37$ S.D. 0.64) และอันดับ 3 คือ ทักษะศึกษานอกสถานที่ ($\bar{X} = 4.30$ S.D. 0.85)

จากการประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลต่อความเหมาะสมในการเข้าร่วมโปรแกรมนั้น จะเห็นได้ว่า ระยะเวลาที่ 1 ของการฝึกอบรมนักศึกษา ส่วนใหญ่จะได้รับความรู้ความ

เข้าใจจากวิทยากร และจากการรับรู้ จากการอ่านคู่มือโปรแกรมชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกรนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ นำไปสู่การคิดวิเคราะห์และการค้นหาข้อมูลอย่างถูกวิธี เมื่อเข้าสู่การอบรมระยะที่ 2 เป็นการฝึกปฏิบัติการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาในบทบาทผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาภาควิชาต่าง ๆ และผู้วิจัย นักศึกษาได้มีโอกาสเชื่อมโยงความรู้ ความคิด จากการอบรมในระยะที่ 1 และจากการอ่านและศึกษาด้วยตนเองมาใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมฝึกบทบาทการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ในระยะที่ 2 ประกอบกับประสบการณ์จากการขึ้นฝึกปฏิบัติบนหอผู้ป่วย นำมาคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง และการเข้าร่วมอภิปรายกรณีศึกษากับทีม เป็นที่น่าสังเกตว่า เนื้อหาสาระที่จำเป็นในการฝึกประสบการณ์บทบาทผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ในกรณีศึกษานั้น นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองเห็นว่า เหมาะสมมากคือ การตัดสินใจเลือกงาน โครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค ฉีดยาผิด และความอ้วนเป็นเหตุ อาจเป็นเพราะนักศึกษากำลังจะสำเร็จการศึกษา มองหาแนวทางเลือกของตน ประกอบกับความคิดถึงสภาพแวดล้อมที่ตนเองต้องออกไปประกอบอาชีพ รับนโยบายโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค และเตรียมตัวลดน้ำหนักต้อนรับบุคลากรภาพความเป็นบัณฑิตที่กำลังจะมาถึง ส่วนกรณีศึกษาเรื่องอื่น ๆ บางเรื่องนักศึกษามีโอกาสพบสภาพจริงในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย และจากการฝึกปฏิบัติในชุมชน ในส่วนนี้ชี้ให้เห็นว่าโปรแกรมและ กิจกรรมใดสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนจะให้ความสนใจมากกว่า

ในส่วนของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และวิธีการจัดอบรมและพัฒนา นักศึกษา มีความเหมาะสม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ในส่วนนี้ อาจารย์ที่ปรึกษาแต่ละกลุ่มได้มีส่วนเข้ามาร่วมกิจกรรมกับผู้เรียน ซึ่งอาจารย์แต่ละท่านมีลักษณะเฉพาะมี Style ของตนเอง ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการกระตุ้นผู้เรียน จึงขึ้นอยู่กับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ที่ปรึกษา หรืออาจารย์ผู้สอนด้วยเช่นกัน

สำหรับด้านการพัฒนาอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.66$ S.D. = 0.89) อาจเป็นไปได้เนื่องจาก ด้านการพัฒนาอารมณ์มีจุดเน้นไปที่การสร้างสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน ซึ่งเกิดจากการมีมนุษยสัมพันธ์และการควบคุมอารมณ์ของตนเอง การประเมินผลจะวัดในเชิงคุณภาพ จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษาที่มีต่อ "เพื่อน"

ตารางที่ 40 ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาพยาบาล กลุ่มทดลองที่มีต่อการพัฒนานักศึกษาในด้านการส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้

ข้อความ	ความถี่
ข้อเสนอแนะอื่น ๆ	
1. ได้รับประโยชน์จากการอบรมครั้งนี้มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของวิธีคิดและการแก้ปัญหา อยากให้อาจารย์เชิญวิทยากรมาบรรยายอีก	27
2. ได้รับประโยชน์จากความรู้เรื่องการฝึกสมาธิ และได้ฝึกสมาธิเบื้องต้น ขอให้อาจารย์สอนรุ่นน้องด้วย เพราะจะทำให้มีสมาธิในการเรียนมากขึ้น	19
3. สร้างความตระหนักในปัญหาและการแก้ปัญหาร่วมกันเป็นทีม	18
4. ฝึกปฏิบัติบทบาท Facilitator ให้ความรู้ความเข้าใจในการแก้ปัญหาและความขัดแย้งทางความคิด และยังนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันด้วย	17
5. ได้เทคนิคการตั้งคำถาม การตั้งใจฟัง	15
6. เข้าใจความหมายการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง และรู้จักตั้งเป้าหมายในชีวิต รู้ว่าจริง ๆ แล้วตนเองต้องการเป็นอย่างไร เป็นตัวของตัวเองมากขึ้น	14
7. รู้จักการบริหารเวลา พุดโทรศัพท์น้อยลง	13
8. การอบรมครั้งนี้ทำให้ได้เพื่อนสนิทเพิ่มขึ้น รู้ใจเพื่อน และเพื่อนก็รู้ใจเรา	12
9. หลังจากได้เข้าอบรมโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมฯ ได้รู้จักการฝึกสมาธิเบื้องต้น และได้มาลองปฏิบัติก่อนอ่านหนังสือ รู้สึกได้ว่าช่วยให้สมาธิในการจดจำดีขึ้น	8
10. มีความมั่นใจในการพูดและนำเสนอมากขึ้น	7
11. รู้วิธีการป้องกันแก้ไขปัญหาความผิดพลาดด้วยการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล (HA)	5
12. เมื่อหนูทำหน้าที่ Facilitator ครั้งแรกรู้สึกตื่นเต้น แต่เมื่อดำเนินการไปได้สักระยะ หนูได้เรียนรู้การ Feedback ของกลุ่ม ทำให้เราได้คิดตามกลุ่ม และรู้ถึงความคิดที่หลากหลายของเพื่อน	2
13. อยากให้อาจารย์ที่ปรึกษาใกล้ชิดกับพวกเราเหมือนกับตอนอบรม	2
14. ได้รู้จักตัวเองมากขึ้น และได้พัฒนาตัวเองจากที่ไม่เคยวิเคราะห์ตัวเองว่ามีนิสัยอย่างไร	1

ตารางที่ 40 (ต่อ)

ข้อความ	ความถี่
15. การไปดูงานนอกสถานที่ได้เปลี่ยนบรรยากาศและทำให้ใฝ่ฝันอยากเรียนปริญญาโทที่...ให้ได้	1
16. คู่มือโปรแกรมวิจัยของอาจารย์หนามาก ครั้งแรกเห็นแล้วไม่อยากตอบ แต่เมื่อได้อ่านแล้วให้สาระและให้คุณค่าจริง ๆ หนูจะเก็บทั้งแฟ้มไปใช้เมื่อเรียนจบไปแล้วด้วยค่ะ	1

การตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการพัฒนานักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้โดยนำไปทดลองใช้ในสภาพจริง จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า รูปแบบการพัฒนานักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากทุกกิจกรรม และผลจากการทดลองใช้รูปแบบช่วยให้นักศึกษากลุ่มทดลองได้พัฒนาตนเอง โดยมีระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพิ่มขึ้น และมีความสามารถในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น กล่าวคือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น และมีความสามารถในบทบาทการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้โดยการชี้นำตนเองเพิ่มขึ้น